SMĚRNICE 2000/60/ES

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne 23. října 2000

ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky
(ve znění dodatků) [1)]

EVROPSKÝ PARLAMENT
A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu ustavující Evropské společenství a obzvláště na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [2)],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [3)],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů [4)],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [5)] a na základě společného textu schváleného Dohodovacím výborem dne 18. července 2000,

vzhledem k tomu, že:

1. Voda není komerčním produktem jako ostatní výrobky, ale spíše dědictvím, které musí být chráněno, střeženo a nakládáno s ním jako takovým.

2. Závěry Semináře ministrů o vodní politice Společenství ve Frankfurtu v roce 1988 zdůraznily potřebu právních předpisů Společenství pokrývajících ekologickou kvalitu. Rada ve svém usnesení ze dne 28. června 1988 [6)] požádala Komisi, aby předložila návrhy na zlepšení ekologické kvality povrchových vod Společenství.

3. Prohlášení Semináře ministrů o podzemních vodách konaného v roce 1991 v Haagu vyjádřilo potřebu opatření, která by odvrátila dlouhodobé zhoršování jakosti a snižování množství sladkých vod, a požadovalo, aby byl do roku 2000 uskutečněn program činností zaměřený na udržitelné hospodaření a ochranu zdrojů sladkých vod. Rada ve svých usneseních ze dne 25. února 1992 [7)] a ze dne 20. února 1995 [8)] a revizi směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním určitými nebezpečnými látkami [9)] jako součást celkové politiky pro ochranu sladkých vod.

4. Vody ve Společenství podléhají vzrůstajícím nárokům vyplývajícím ze stále rostoucích požadavků na dostatečné množství vody dobré jakosti ke všem účelům. Dne 10. listopadu 1995 uvedla Evropská agentura pro životní prostředí ve své zprávě "Životní prostředí v Evropské Unii - 1995" aktualizované sdělení o stavu životního prostředí, které potvrdilo potřebu opatření na ochranu vod Společenství jak z hlediska jakosti tak i množství.

5. Dne 18. prosince 1995 přijala Rada závěry požadující mimo jiné vypracování návrhu nové rámcové směrnice ustavující základní zásady trvale udržitelné vodní politiky v Evropské Unii a vyzvala Komisi k předložení návrhu.

6. Dne 21. února 1996 schválila Komise Sdělení Evropskému parlamentu a Radě o vodní politice Evropského společenství, které stanovuje zásady vodní politiky Společenství.

7. Dne 9. září 1996 předložila Komise návrh rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady o akčním programu pro integrovanou ochranu podzemních vod a hospodaření s nimi [10)]. V tomto návrhu Komise zdůraznila potřebu stanovení postupů pro regulaci odběrů sladkých vod a pro monitoring jakosti a množství sladkých vod.

8. Dne 29. května schválila Komise sdělení Evropskému Parlamentu a Radě o uvážlivém využívání a zachování mokřadů, které uznalo jejich důležitou funkci pro ochranu vodních zdrojů.

[1)] Změny podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES ze dne 20. listopadu 2001 ustavující seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky a pozměňující směrnici 2000/60/ES (Úř. věst. č. L 331, 15.12.2001, s. 1).

[2)] Úř. věst. č. C 184, 17.6.1997, s. 20, Úř. věst. č. C 16, 20.1.1998, s. 14 a Úř. věst. č. C 108, 7.4.1998, s. 94.

[3)] Úř. věst. č. C 335, 21.11.1997, s. 83.

[4)] Úř. věst. č. C 180, 11.6.1998, s. 38.

[5)] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 11. února 1999 (Úř. věst. č. C 150, 28.5.1999, s. 419), potvrzené dne 16. září 1999, Společné stanovisko Rady ze dne 22. října 1999 (Úř. věst. č. C 343, 30.11.1999, s. 1). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. září 2000 a rozhodnutí Rady ze dne 14. září 2000.

[6)] Úř. věst. č. C 209, 9.8.1988, s. 3.

[7)] Úř. věst. č. C 59, 6.3.1992, s. 2.

[8)] Úř. věst.č. C 49, 28.2.1995, s. 1.

[9)] Úř. věst. č. L 20, 26.1.1980, s. 43. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. č. L 377, 31.12.1991, s. 48).

[10] Úř. věst. č. C 355, 25.11.1996, s. 1.

9. Je nezbytné vytvořit provázanou vodní politiku Společenství.

10. Rada dne 25. června 1996, Výbor regionů dne 19. září 1996, Hospodářský a sociální výbor dne 26. září 1996 a Evropský parlament 23. října 1996 vyzvaly Komisi, aby předložila návrh směrnice Rady ustavující rámec evropské vodní politiky.

11. Podle článku 174 Smlouvy má politika Společenství pro životní prostředí přispět k prosazování cílů zachování, ochrany a zvýšení kvality životního prostředí, při uváženém a rozumném využívání přírodních zdrojů a má být založena na principu předběžné opatrnosti, na principech přijímání preventivních opatření, nápravy škod na životním prostředí prvotně u zdroje a na principu, že znečišťovatel má platit.

12. Ve smyslu článku 174 Smlouvy má Společenství vzít při přípravě své politiky životního prostředí v úvahu dostupné vědecké a odborné údaje, podmínky životního prostředí v různých oblastech Společenství a ekonomický a sociální rozvoj Společenství jako celku a vyvážený rozvoj svých regionů, jakož i potenciální přínosy a náklady související s realizací nebo absencí opatření.

13. Ve Společenství existují rozdílné podmínky a potřeby, které vyžadují různá specifická řešení. Tato rozdílnost má být zohledněna při plánování a provádění opatření k zajištění ochrany a udržitelného užívání vod v rámci povodí. Rozhodnutí mají být přijímána co nejblíže k místům, kde je voda ovlivňována nebo užívána. Přednost má být dávána působnosti členských států v rámci jejich kompetencí prostřednictvím návrhů programů opatření přizpůsobených regionálním a místním podmínkám.

14. Úspěšné uplatnění této směrnice závisí na úzké spolupráci a provázané činnosti na úrovni Společenství, členských států a na místní úrovni, jakož i na informovanosti, konzultacích a zapojení veřejnosti včetně uživatelů.

15. Zásobování vodou je službou v obecném zájmu, jak je vyjádřeno ve sdělení Komise o službách v obecném zájmu v Evropě [11].

16. Je nutná hlubší integrace udržitelného hospodaření s vodou do ostatních sektorů politiky Společenství, jako je energetika, doprava, země-dělství, rybářství, regionální politika a turistika. Tato směrnice má poskytnout základ pro pokračující dialog a rozvoj strategií k dalšímu sbližování sektorových politik. Tato směrnice může též významně přispět ke spolupráci mezi členskými státy v dalších oblastech, mimo jiné v rámci Perspektivy rozvoje v evropském prostoru (ESDP).

17. Účinná a důsledná vodní politika musí vzít v úvahu zranitelnost vodních ekosystémů ležících v blízkosti pobřeží a ústí řek, zálivů nebo relativně uzavřených moří, neboť jejich rovnováha je silně ovlivněna jakostí vnitrozemských vod, které do nich vyúsťují. Ochrana stavu vod v rámci povodí přinese ekonomický užitek tím, že přispěje k ochraně rybích společenstev, včetně společenstev ryb v pobřežních oblastech.

18. Vodní politika Společenství vyžaduje průhledný, účinný a důsledný právní rámec. Společenství má zajistit obecné principy a celkový rámec pro příslušná opatření. Tato směrnice má takový rámec poskytnout a koordinovat, integrovat a v delší perspektivě dále rozvíjet společné principy a struktury pro ochranu a udržitelné užívání vod v rámci Společenství v souladu se zásadami subsidiarity.

19. Tato směrnice usiluje o udržení a zlepšení vodního prostředí ve Společenství. Tento účel se v první řadě týká jakosti příslušných vod. Řízení množství je podpůrným prvkem při dosahování dobré jakosti vod, a proto mají rovněž být přijata opatření týkající se množství, podporující cíl zajištění dobré jakosti.

20. Kvantitativní stav útvaru podzemní vody může mít vliv na ekologickou kvalitu povrchových vod a suchozemských ekosystémů spojených s takovým útvarem podzemní vody.

21. Společenství a členské státy jsou smluvními stranami různých mezinárodních dohod obsahujících důležité závazky na ochranu mořských vod před znečišťováním, zejména Úmluvy o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, podepsané v Helsinkách dne 9. dubna 1992 a schválené rozhodnutím Rady 94/157/ES [12], Úmluvy o ochraně mořského prostředí v severovýchodním Atlantiku, podepsané v Paříži dne 22. září 1992 a schválené rozhodnutím Rady 98/249/ES [13] a Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním, podepsané dne 16. února 1976 v Barceloně a schválené rozhodnutím Rady 77/585/EHS [14] a jejím Protokolem o ochraně Středozemního moře

[11] Úř. věst. č. C 281, 26.9.1996, s. 3.

[12] Úř. věst. č. L 73, 16.3.1994, s. 19.

[13] Úř. věst. č. L 104, 3.4.1998, s. 1.
[14] Úř. věst. č. L 240, 19.9.1977, s. 1.

před znečišťováním z pozemních zdrojů podepsaným v Aténách dne 17. května 1980 a schváleným rozhodnutím Rady 83/101/EHS [15]. Tato směrnice má přispět a umožnit Společenství a členským státům splnit tyto závazky.

22. Tato směrnice má přispět k cílenému snižování vypouštění nebezpečných látek do vod.

23. Je třeba společných principů pro koordinaci úsilí členských států ke zlepšení ochrany vod Společenství z hlediska množství a jakosti, k podpoře udržitelného užívání vod, k řešení problémů na vodách přesahujících hranice, k ochraně vodních a suchozemských ekosystémů a mokřadů přímo na nich závislých a k zachování a rozvoji potenciálního užívání vod Společenství.

24. Dobrá jakost vody přispěje k zajištění zásobování obyvatelstva pitnou vodou.

25. Má být stanovena obecná definice stavu vod, pokud jde o jejich jakost, a ve vztahu k účelům ochrany životního prostředí, i definice množství. Mají být stanoveny environmentální cíle k tomu, aby bylo dosaženo dobrého stavu povrchových a podzemních vod v celém Společenství a na úrovni Společenství zabráněno zhoršování stavu vod.

26. Členské státy mají usilovat o dosažení přinejmenším dobrého stavu vod prostřednictvím stanovení a zavedení nezbytných opatření v rámci integrovaných programů opatření, a to s ohledem na existující požadavky Společenství. Tam kde dobrý stav vody již existuje, má být udržován. U podzemních vod má být navíc k požadavku dobrého stavu identifikován a zvrácen jakýkoliv významný a trvalý vzestupný trend koncentrace kterékoliv znečišťující látky.

27. Konečným cílem této směrnice je dosáhnout eliminace prioritních nebezpečných látek a přispět k dosažení takových koncentrací látek v mořském prostředí, které jsou blízké k hodnotám jejich přirozeného výskytu.

28. Povrchové a podzemní vody jsou v zásadě obnovitelné přírodní zdroje; obzvláště úkol zajistit dobrý stav podzemních vod vyžaduje včasné zásahy a trvalé dlouhodobé plánování ochranných opatření s ohledem na přirozené zpoždění při jejich vytváření a obnově. Tento časový posun ve zlepšení stavu je třeba vzít v úvahu v harmonogramech při určování opatření pro dosažení dobrého stavu podzemních vod a zvrácení každého významného a trvalého

[15] Úř. věst. č. L 67, 12.3.1983, s. 1.

vzestupného trendu koncentrace kterékoliv znečišťující látky v podzemních vodách.

29. Při snaze dosáhnout cílů stanovených touto směrnicí a při tvorbě programu opatření k jejich zajištění, mohou členské státy rozdělit program opatření na etapy, aby rozložily náklady na jeho implementaci.

30. K zajištění plné a důsledné implementace této směrnice má být jakékoliv zpoždění podloženo odpovídajícími, jasnými a průhlednými kriterii a zdůvodněno členskými státy v plánech povodí.

31. V případech, kdy je vodní útvar natolik ovlivněn lidskou činností nebo jeho přírodní poměry jsou takové, že dosažení dobrého stavu by bylo neproveditelné nebo neúměrně nákladné, mohou být na základě odpovídajících, jasných a průhledných kriterií stanoveny méně přísné environmentální cíle a mají být podstoupeny všechny schůdné kroky, aby se zamezilo jakémukoliv dalšímu zhoršování stavu vod.

32. Ve specifických podmínkách mohou existovat důvody pro výjimky z požadavku na zamezení dalšího zhoršování nebo dosažení dobrého stavu, pokud je neúspěch výsledkem neočekávaných nebo výjimečných okolností, zejména povodní nebo suchých období, nebo z důvodů nadřazeného veřejného zájmu, nově změněných fyzikálních poměrů v útvaru povrchové vody nebo změn hladin u útvarů podzemní vody, za předpokladu, že se podstoupí všechny dostupné kroky ke zmírnění nepříznivých vlivů na stav vodního útvaru.

33. Cíl dosažení dobrého stavu vod má být uplatňován pro každé povodí, aby tak mohla být koordinována opatření ve vztahu k povrchovým a podzemním vodám náležejícím ke stejnému ekologickému, hydrologickému a hydrogeologickému systému.

34. Za účelem ochrany životního prostředí je třeba většího provázání kvalitativních a kvantitativních aspektů jak povrchových, tak podzemních vod se zřetelem na přirozené odtokové poměry v rámci hydrologického cyklu.

35. V povodích, kde může mít užívání vod přeshraniční účinky, mají být požadavky na dosažení environmentálních cílů stanovené touto směrnicí, a zvláště všechny programy opatření, koordinovány v celé oblasti povodí. Pro povodí

přesahující hranice Společenství mají členské státy usilovat o zajištění odpovídající koordinace s příslušnými nečlenskými státy. Tato směrnice má přispět k plnění závazků Společenství podle mezinárodních úmluv o ochraně vod a hospodaření s nimi, zejména úmluvy Spojených národů o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer, schválené rozhodnutím Rady 95/308/ES [16)], a každé návazné dohody o její aplikaci.

36. Je nutné, aby byly provedeny analýzy charakteristik povodí a dopadů lidské činnosti, stejně jako ekonomická analýza užívání vod. Vývoj stavu vod má být sledován členskými státy na systematickém a srovnatelném základě v rámci celého Společenství. Tyto informace jsou nezbytné k poskytnutí spolehlivého základu členským státům k vytvoření programů opatření směřujících k dosažení cílů stanovených touto Směrnicí.

37. Členské státy mají určit vody užívané pro odběr pitné vody a zajistit dosažení souladu se směrnicí Rady 80/778/EHS ze dne 15. července 1980, týkající se jakosti vody určené k lidské spotřebě [17)].

38. Využití ekonomických nástrojů může být vhodné jako součást programu opatření. Přitom má být vzata v úvahu zásada návratnosti nákladů na vodohospodářské služby, včetně nákladů na životní prostředí a vodní zdroje spojených s poškozením nebo nepříznivým ovlivněním vodního prostředí, a to zejména v souladu s principem, že znečišťovatel platí. Pro tento účel bude nezbytná ekonomická analýza vodohospodářských služeb založená na dlouhodobé předpovědi nabídky a poptávky po vodě v oblasti povodí.

39. Je zapotřebí předcházet nebo snížit vliv nehod, v důsledku kterých jsou vody havarijně znečištěny. Cíleně zaměřená opatření by měla být součástí programu opatření.

40. S ohledem na prevenci a omezování znečišťování má být vodní politika Společenství založena na sdruženém přístupu s využitím omezování znečistění u zdroje stanovením hodnot emisních limitů a standardů environmentální kvality.

41. Pokud jde o množství vody, mají být stanoveny všeobecné zásady pro regulaci odběrů a vzdouvání vody, aby byla zajištěna trvalá environmentální udržitelnost dotčených vodních systémů.

42. Společné standardy environmentální kvality a emisní limity pro určité skupiny nebo druhy znečišťujících látek mají být jako minimální požadavky stanoveny právními předpisy Společenství. Opatření k přijetí takovýchto standardů mají být zajištěna na úrovni Společenství.

[16)] Úř. věst. č. L 186, 5.8.1995, s. 42.

[17)] Úř. věst. č. L 229, 30.8.1980, s. 11. Směrnice naposledy poz-měněná směrnicí 98/83/ES (Úř. věst. č. L 330, 5.12.1998, s. 32).

43. Znečišťování vypouštěním, emisemi nebo úniky prioritních nebezpečných látek se musí zastavit nebo postupně odstranit. Evropský parlament a Rada se mají, na návrh Komise, dohodnout na látkách, které budou považovány z hlediska zásahu za prioritní, a na specifických opatřeních, která mají být přijata proti znečišťování vod těmito látkami, přičemž je třeba vzít do úvahy všechny významné zdroje a stanovit nákladově efektivní a proporcionální úroveň a kombinaci omezujících opatření.

44. Při identifikaci prioritních nebezpečných látek má být vzat v úvahu princip předběžné opatrnosti, opírající se zejména o určení všech potenciálně nepříznivých vlivů příslušného výrobku a odborné posouzení rizika.

45. Členské státy mají přijmout opatření k odstranění znečišťování povrchových vod prioritními látkami a k cílenému snižování znečišťování dalšími látkami, což by jinak znemožnilo členským státům dosáhnout příslušných cílů pro útvary povrchových vod.

46. Pro zajištění účasti veřejnosti včetně uživatelů vody na sestavování a aktualizaci plánů povodí je nezbytné poskytovat patřičné informace o plánovaných opatřeních a podávat zprávu o postupu jejich realizace s ohledem na zapojení veřejnosti před přijetím konečných rozhodnutí o nutných opatřeních.

47. Tato směrnice má vytvořit mechanizmy přístupu k překážkám bránícím postupu při zlepšování stavu vod tam, kde spadají mimo působnost legislativy Společenství vztahující se k vodě, a to s ohledem na vytvoření vhodných strategií Společenství pro jejich překonání.

48. Komise má každoročně předložit aktualizovaný plán všech záměrů, které má v úmyslu navrhnout pro oblast vod.

49. Jako součást této směrnice mají být stanoveny technické specifikace zajišťující jednotný přístup v rámci Společenství. Kriteria pro hodnocení stavu vod jsou důležitým krokem vpřed. Přizpůsobování určitých technických prvků technickému pokroku a normalizace monitorování, vzorkování a analytických metod mají být schváleny procedurou výboru.

K podpoře důkladného pochopení a důsledné aplikace kritérií pro charakterizaci oblastí povodí a hodnocení stavu vod může Komise přijmout pokyny určující způsob použití těchto kritérií.

50. Opatření nezbytná pro zavedení této směrnice mají být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 stanovujícím postupy pro uplatnění výkonných pravomocí udělených Komisi [18].

51. Zavedením této směrnice má být dosaženo přinejmenším stejného stupně ochrany vod, jaký je zajištěn určitými předchozími předpisy, které tudíž mají být zrušeny, jakmile budou plně zavedena ustanovení této směrnice.

52. Ustanovení této směrnice přebírají rámec pro omezování znečišťování nebezpečnými látkami zavedený podle směrnice 76/464/EHS [19]. Ta má být proto zrušena, jakmile budou ustanovení této směrnice plně zavedena.

53. Má být zajištěno plné zavedení a vymahatelnost existující environmentální legislativy k ochraně vod. Je zapotřebí zajistit řádnou aplikaci ustanovení realizujících tuto směrnici v rámci Společenství prostřednictvím odpovídajících sankcí podle legislativy členských států. Takovéto sankce mají být účinné, úměrné a odrazující,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel

Účelem této směrnice je stanovit rámec pro ochranu vnitrozemských povrchových vod, brakických vod, pobřežních vod a podzemních vod, který:

a) zabrání dalšímu zhoršování a ochrání a zlepší stav vodních ekosystémů a, s ohledem na jejich potřebu vody, suchozemských ekosystémů a mokřadů přímo závisejících na vodních ekosystémech;

b) podpoří trvale udržitelné užívání vod založené na dlouhodobé ochraně dosažitelných vodních zdrojů;

c) povede ke zvýšené ochraně a zlepšení vodního prostředí, mimo jiné též prostřednictvím specifických opatření pro cílené snižování vypouštění, emisí a úniků prioritních látek a zastavení nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek;

d) zajistí cílené snižování znečišťování podzemních vod a zabrání jejich dalšímu znečišťování, a

e) přispěje ke zmírnění účinků povodní a období sucha a tím i k:

[18] Úř. věst. č. C 184, 17.7.1999, s. 23.

[19] Úř. věst. č. L 129, 18.5.1976, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. č. L 377, 31.12.1991, s. 48).

- zajištění dostatečných zásob povrchových vod a podzemních vod dobré jakosti potřebných pro udržitelné, vyvážené a vyrovnané užívání vod;
- významnému snížení znečišťování podzemních vod;
- ochraně teritoriálních a mořských vod, a
- dosažení cílů příslušných mezinárodních dohod včetně těch, které jsou zaměřeny na předcházení a odstraňování znečišťování mořského prostředí, v souladu s opatřeními Společenství podle čl. 16 odst. 3 k zastavení nebo postupnému odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek, s konečným cílem dosáhnout v mořském prostředí koncentrací blízkých hodnotám pozadí pro přirozeně se vyskytující látky a blízkých nule pro uměle vyráběné syntetické látky.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice platí následující definice:

1. ”Povrchové vody” jsou vnitrozemské vody s výjimkou vod podzemních, brakické a pobřežní vody; ve vztahu k problematice chemického stavu zahrnou též teritoriální vody.

2. ”Podzemní vody” jsou veškeré vody pod zemským povrchem v pásmu nasycení a v přímém kontaktu s horninovým prostředím nebo půdním podložím.

3. ”Vnitrozemské vody” jsou veškeré stojaté nebo tekoucí vody na zemském povrchu a všechny podzemní vody na straně pevniny od základní čáry, od které se měří šířka teritoriálních vod.

4. ”Řeka” je útvar vnitrozemské vody tekoucí v převážné části po zemském povrchu, který ale může téci v části toku pod povrchem.

5. ”Jezero” je útvar stojaté vnitrozemské povrchové vody.

6. ”Brakické vody” jsou útvary povrchové vody poblíž ústí řek, které jsou svou povahou částečně slané v důsledku jejich blízkosti k pobřežním vodám, avšak jsou podstatně ovlivněné přítokem sladké vody.

7. ”Pobřežní vody” jsou povrchové vody nacházející se směrem k pevnině od čáry, jejíž každý bod je ve vzdálenosti jedné námořní míle směrem do moře z nejbližšího bodu základní čáry, od které se měří šířka teritoriálních vod, dosahující tam, kde je to odpovídá situaci, až k vnější hranici brakických vod.

8. ”Umělý vodní útvar” je útvar povrchové vody vytvořený lidskou činností.

9. ”Silně ovlivněný vodní útvar” je útvar povrchové vody, který v důsledku fyzických změn způsobených lidskou činností má podstatně změněný charakter, podle vymezení členským státem v souladu s ustanoveními přílohy II.

10. ”Útvar povrchové vody” je samostatný a významný prvek povrchových vod, jako jezero, nádrž, tok, řeka nebo kanál, část toku, řeky nebo kanálu, brakická voda, nebo úsek pobřežních vod.

11. ”Zvodeň” je podzemní vrstva nebo souvrství hornin nebo jiných geologických vrstev o dostatečné pórovitosti a propustnosti umožňující buď významné proudění podzemních vod nebo odběr významných množství podzemních vod.

12. ”Útvar podzemní vody” je příslušný objem podzemní vody ve zvodni nebo zvodních.

13. ”Povodí” je území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká sítí potoků, řek a případně i jezer do moře v jediném vyústění, ústí nebo deltě toku.

14. ”Dílčí povodí” je území, ze kterého veškerý povrchový odtok odtéká systémem potoků, řek a případně i jezer do určitého místa vodního toku (obvykle jezero nebo soutok řek).

15. ”Oblast povodí” je území pevniny a moře tvořené jedním nebo více sousedícími povodími, společně s podzemními vodami a pobřežními vodami k nim příslušejícími, určená podle čl. 3 odst. 1 jako hlavní jednotka pro správu povodí.

16. ”Kompetentní úřad” je úřad nebo úřady určené podle čl. 3 odst. 2 nebo 3.

17. ”Stav povrchové vody” je obecným vyjádřením stavu útvaru povrchové vody, určený horším z jeho ekologického nebo chemického stavu.

18. ”Dobrý stav povrchové vody” je takový stav útvaru povrchové vody, kdy jeho jak ekologický, tak chemický stav je přinejmenším ”dobrý”.

19. ”Stav podzemní vody” je obecným vyjádřením stavu útvaru podzemní vody, daný horším z jeho kvantitativního nebo chemického stavu.

20. ”Dobrý stav podzemní vody” je takový stav útvaru podzemní vody, kdy jeho jak kvantitativní, tak chemický stav je přinejmenším ”dobrý”.

21. ”Ekologický stav” je vyjádřením kvality struktury a funkce vodních ekosystémů spojených s povrchovými vodami, klasifikovanými v souladu s přílohou V.

22. ”Dobrý ekologický stav” je stav útvaru povrchové vody podle klasifikace v souladu s přílohou V.

23. ”Dobrý ekologický potenciál” je stav silně ovlivněného nebo umělého vodního útvaru podle klasifikace v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy V.

24. ”Dobrý chemický stav povrchové vody” je chemický stav nezbytný ke splnění environmentálních cílů pro povrchové vody specifikovaných v čl. 4 odst. 1 písm. a), tj. takový chemický stav útvaru povrchové vody, ve kterém koncentrace znečišťujících látek nepřesahují standardy environmentální kvality stanovené v příloze IX, podle čl. 16 odst. 7 a podle dalších příslušných právních předpisů Společenství stanovujících standardy environmentální kvality na úrovni Společenství.

25. ”Dobrý chemický stav podzemní vody” je chemický stav útvaru podzemní vody, který splňuje všechny podmínky stanovené v tabulce 2.3.2 přílohy V.

26. ”Kvantitativní stav” je vyjádřením stupně ovlivnění útvaru podzemní vody přímými nebo nepřímými odběry.

27. ”Dosažitelný zdroj podzemní vody” je dlouhodobé roční průměrné množství celkového doplňování útvaru podzemní vody snížené o dlouhodobé průměrné roční množství odtoku nutného pro dosažení cílů ekologické kvality u souvisejících povrchových vod specifikovaných podle článku 4, aby nedošlo k jakémukoliv významnému zhoršení ekologického stavu těchto vod a vyloučilo se jakékoliv významné poškození souvisejících suchozemských ekosystémů.

28. ”Dobrý kvantitativní stav” je stav definovaný v tabulce 2.1.2 přílohy V.

29. „Nebezpečné látky" jsou látky nebo skupiny látek, které jsou toxické, persistentní a náchylné k bioakumulaci a další látky nebo skupiny látek, které vyvolávají obdobnou míru pozornosti.

30. „Prioritní látky" jsou látky identifikované v souladu s čl. 16 odst. 2 a vyjmenované v příloze X. Mezi těmito látkami jsou „prioritní nebezpečné látky", což jsou látky identifikované v souladu s čl. 16 odst. 3 a 6, pro které musí být přijata opatření v souladu s čl. 16 odst. 1 a 8.

31. "Znečišťující látka" je jakákoliv látka schopná způsobit znečišťování, zejména látky uvedené v příloze VIII.

32. „Přímé vypouštění do podzemních vod" je vypouštění znečisťujících látek do podzemních vod, aniž by prošly filtrací půdou nebo půdním podložím.

33. "Znečišťování" je přímé nebo nepřímé zavádění, jako důsledek lidské činnosti, látek nebo tepla do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé pro lidské zdraví nebo pro kvalitu vodních ekosystémů nebo suchozemských ekosystémů přímo na nich závislých, vyúsťuje v poškození hmotného majetku, nebo zhoršuje či narušuje hodnoty životního prostředí a další uznávané způsoby jeho užívání.

34. "Environmentální cíle" jsou cíle stanovené v článku 4.

35. "Standard environmentální kvality" je koncentrace určité znečišťující látky nebo skupiny látek ve vodě, sedimentech nebo živých organismech, která nemá být překročena z důvodu ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

36. "Sdružený přístup" je omezování vypouštění a emisí do povrchových vod podle přístupu stanoveného v článku 10.

37. "Voda určená pro lidskou spotřebu" má stejný význam jako ve směrnici 80/778/EHS, novelizované směrnicí 98/83/ES.

38. "Vodohospodářské služby" jsou veškeré činnosti, které zajišťují pro domácnosti, veřejné instituce, nebo pro jakoukoliv hospodářskou činnost:

a) odběr, vzdouvání, jímání, úpravu a rozvod povrchových nebo podzemních vod,

b) odvádění a čištění odpadních vod s následným vypouštěním do povrchových vod.

39. "Užívání vod" jsou vodohospodářské služby, spolu s jakoukoliv další činností, které mají podle hodnocení v článku 5 a příloze II významný vliv na stav vod.

Toto pojetí se vztahuje k účelům článku 1 a k ekonomické analýze zpracované podle článku 5 a přílohy III písm. b);

40. "Hodnoty emisních limitů" jsou množství vyjádřená určitými specifickými ukazateli, koncentracemi a/nebo úrovněmi emisí, které nesmí být překročeny v jednom nebo v několika časových obdobích. Hodnoty emisních limitů mohou být rovněž stanoveny pro určité skupiny, třídy nebo kategorie látek, zejména těch, které jsou uvedeny v článku 16.

Hodnoty emisních limitů pro jednotlivé látky obvykle platí v místě, kde emise opouštějí určité zařízení, přičemž se při jejich určování nebere v úvahu ředění. Při nepřímém vypouštění do vod lze při určování hodnot emisních limitů daného zařízení vzít v úvahu účinek čistírny odpadních vod za předpokladu, že je zaručena stejná úroveň ochrany životního prostředí jako celku, a že přitom
nedojde ke zvýšení úrovně znečištění v životním prostředí.

41. "Regulování emisí" jsou opatření určující požadavky na omezování emisí, např. hodnotou emisního limitu nebo jinak určenými limity nebo podmínkami pro vlivy, povahu nebo jiné charakteristiky emisí nebo provozních podmínek, které emise ovlivňují. Užití pojmu "regulování emisí" v této směrnici nemá být vzhledem k ustanovením jakékoliv jiné směrnice v žádném ohledu považováno za novou interpretaci těchto ustanovení.

Článek 3

Koordinace administrativního uspořádání v rámci oblastí povodí

1. Členské státy vymezí jednotlivá povodí ležící na jejich území a pro účely této směrnice je přiřadí jednotlivým oblastem povodí. Tam, kde je to vhodné, mohou být malá povodí spojena s většími povodími nebo se sousedícími malými povodími tak, aby se vytvořily jednotlivé oblasti povodí. Tam, kde podzemní vody zcela nesledují určité povodí, budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti povodí. Pobřežní vody budou vymezeny a přiřazeny k nejbližší nebo nejvhodnější oblasti nebo oblastem povodí.

2. Členské státy zajistí patřičné administrativní uspořádání, včetně určení příslušného kompetentního úřadu pro uplatnění pravidel této

směrnice v rámci každé oblasti povodí, jež leží na jejich území.

3. Členské státy zajistí, aby povodí rozkládající se na území více než jednoho členského státu, bylo přiřazeno k mezinárodní oblasti povodí. Na žádost dotčených členských států Komise podnikne kroky, aby přiřazení k takovýmto mezinárodním oblastem povodí usnadnila.

Každý členský stát zajistí vhodné administrativní uspořádání, včetně určení příslušného kompetentního úřadu pro uplatnění pravidel této směrnice v části mezinárodní oblasti povodí, jež leží na jeho území.

4. Členské státy zajistí, aby požadavky této směrnice k dosažení environmentálních cílů stanovených v článku 4 a zejména všechny programy opatření byly koordinovány v celé oblasti povodí. V mezinárodních oblastech povodí zabezpečí dotčené členské státy tuto koordinaci společně a mohou pro tento účel využít stávajících struktur vyplývajících z mezinárodních dohod. Na žádost dotčených členských států podnikne Komise kroky, aby ustanovení programů opatření usnadnila.

5. Tam, kde oblast povodí přesahuje území Společenství, bude dotčený členský stát nebo členské státy usilovat o zajištění odpovídající koordinace s příslušnými nečlenskými státy se záměrem dosáhnout cílů této směrnice v rámci celé oblasti povodí. Členské státy přitom zajistí aplikaci pravidel této směrnice na svém území.

6. Členské státy mohou určit existující národní nebo mezinárodní orgán jako kompetentní úřad pro účely této směrnice.

7. Členské státy určí kompetentní úřad do data uvedeného v článku 24.

8. Členské státy předají Komisi seznam svých kompetentních úřadů a kompetentních úřadů všech mezinárodních orgánů, kterých jsou členy, nejpozději do šesti měsíců po termínu stanoveném v článku 24. Za každý kompetentní úřad bude předán soubor informací podle přílohy I.

9. Členské státy budou Komisi informovat o jakékoliv změně v informacích poskytnutých podle odstavce 8 do tří měsíců od vstoupení této změny v platnost.

Článek 4

Environmentální cíle

1. Při realizaci programů opatření specifikovaných v plánech povodí:

a) pro povrchové vody

i. Členské státy provedou potřebná opatření k zamezení zhoršení stavu všech útvarů povrchových vod, při uplatnění odstavců 6 a 7 a bez újmy k odstavci 8;

ii. Členské státy zajistí ochranu, zlepšení stavu a obnovu všech útvarů povrchových vod, s ohledem na ustanovení bodu iii. pro umělé a silně ovlivněné vodní útvary, s cílem dosáhnout dobrého stavu povrchové vody nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, v souladu s ustanoveními specifikovanými v příloze V, při uplatnění odstavce 4 poskytujícího možnost časového posunu a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8;

iii. Členské státy zajistí ochranu a zlepšení stavu všech umělých a silně ovlivněných vodních útvarů, s cílem dosáhnout dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu povrchové vody nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, v souladu s ustanoveními specifikovanými v příloze V, při uplatnění odstavce 4 poskytujícího možnost časového posunu a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8;

iv. Členské státy provedou nezbytná opatření v souladu s čl. 16 odst. 1 a 8 se záměrem cíleně snížit znečišťování prioritními látkami a zastavit nebo postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek;

bez újmy k odpovídajícím mezinárodním dohodám dotčených stran zmíněným v článku 1.

b) pro podzemní vody

i. Členské státy provedou potřebná opatření k zamezení nebo omezení vstupů znečišťujících látek do podzemních vod a k zamezení zhoršení stavu všech útvarů podzemních vod, při uplatnění odstavců 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8 tohoto článku a při uplatnění čl. 11 odst. 3 písm. j);

ii. Členské státy zajistí ochranu, zlepšení stavu a obnovu všech útvarů podzemních vod a zajistí vyvážený stav mezi odběry podzemní vody a jejím doplňováním, s cílem dosáhnout dobrého stavu podzemní vody nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, v souladu s ustanoveními specifikovanými v příloze V, při uplatnění odstavce 4 poskytujícího možnost časového posunu a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a

bez újmy k ustanovením odstavce 8 tohoto článku a při uplatnění čl. 11 odst. 3 písm. j);

iii. Členské státy provedou za účelem účinného snížení znečišťování podzemních vod potřebná opatření k tomu, aby zvrátily jakýkoliv významný a trvající vzestupný trend koncentrace jakékoliv znečišťující látky jako důsledku dopadů lidské činnosti.

Opatření ke zvrácení trendů musí být realizována v souladu s odstavci 2, 4 a 5 článku 17, přičemž budou vzaty v úvahu příslušné standardy stanovené v odpovídající legislativě Společenství, při uplatnění odstavců 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8;

c) pro chráněné oblasti

Členské státy dosáhnou souladu se všemi standardy a cíli nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, pokud legislativa Společenství, podle které byly jednotlivé chráněné oblasti zřízeny, nestanovuje odlišné požadavky.

2. Pokud se na předmětný vodní útvar vztahuje více než jeden cíl uvedený v odstavci 1, uplatní se vždy nejpřísnější z nich.

3. Členské státy mohou vymezit útvar povrchové vody jako umělý nebo silně ovlivněný, pokud by:

a) změny hydromorfologických charakteristik, které by byly nutné k dosažení dobrého ekologického stavu tohoto útvaru, výrazně nepříznivě ovlivnily:

i. širší okolí,

ii. plavbu, včetně přístavních zařízení, nebo rekreaci,

iii. činnosti, pro něž je voda jímána, jako je zásobování pitnou vodou, výroba elektrické energie nebo závlahy,

iv. úpravu vodních poměrů, ochranu před povodněmi, odvodňování, nebo

v. jiné stejně důležité trvalé rozvojové činnosti člověka.

b) užitečné funkce poskytované umělými nebo ovlivněnými charakteristikami vodního útvaru nemohly, z důvodů technické neproveditelnosti nebo pro neúměrné náklady, být rozumně dosaženy jinými prostředky, jež by byly významně lepší z hlediska životního prostředí.

Takovéto vymezení vodních útvarů a jeho důvody budou výslovně uvedeny v plánech povodí požadovaných podle článku 13 a revidovaných každých šest let.

4. Termíny stanovené podle odstavce 1 mohou být prodlouženy za účelem postupného dosahování cílů pro vodní útvary za předpokladu, že se neprojeví další zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, a to při splnění všech následujících podmínek:

a) Členské státy dojdou k závěru, že všechna potřebná zlepšení stavu vodních útvarů nelze rozumně dosáhnout v časových termínech uvedených ve zmíněném odstavci, a to z nejméně jednoho z dále uvedených důvodů:

i. míra požadovaného zlepšení může být z důvodů technické proveditelnosti dosažena pouze postupnými kroky, které přesahují časové termíny;

ii. dosažení odpovídajícího zlepšení v rámci daného termínu by bylo neúměrně nákladné;

iii. přírodní podmínky nedovolují včasné zlepšení stavu daného vodního útvaru.

b) Prodloužení termínu splnění a jeho důvody budou jmenovitě uvedeny a vysvětleny v plánu povodí požadovaném podle článku 13;

c) Prodloužení termínů budou omezena na období maximálně dvou následných revizí plánu povodí, s výjimkou případů, kdy přírodní podmínky jsou takové, že stanovené cíle nemohou být v těchto obdobích dosaženy.

d) Souhrn opatření požadovaných podle článku 11, která jsou považována za nezbytná k cílenému dosažení požadovaného stavu vodního útvaru v prodlouženém termínu, důvody jakéhokoliv významného zpoždění funkčnosti těchto opatření a očekávaný časový plán jejich realizace jsou uvedeny v plánu povodí. Přehled o realizaci těchto opatření a souhrn všech dodatečných opatření budou součástí revidovaného plánu povodí.

5. Členské státy mohou připustit pro specifické vodní útvary dosažení méně přísných environmentálních cílů než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, pokud jsou tyto vodní útvary ovlivněny lidskou činností do míry určené v souladu s čl. 5 odst. 1, nebo pokud jsou jejich přírodní podmínky takové, že by dosažení těchto cílů bylo neproveditelné nebo neúměrně nákladné, a pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) environmentální a sociálně ekonomické potřeby zajišťované takovou lidskou činností nemohou být dosaženy jinými prostředky, které by z hlediska životního prostředí byly významně lepší a nevyžadovaly by neúměrné náklady;

b) členské státy zajistí,

– pro povrchové vody, že bude dosaženo nejvyššího možného ekologického a

chemického stavu, při daných vlivech, kterým nebylo možné se rozumně vyhnout v důsledku povahy lidské činnosti nebo znečištění;

– pro podzemní vody, nejmenší možné změny oproti dobrému stavu podzemní vody při daných vlivech, kterým nebylo možné se rozumně vyhnout v důsledku povahy lidské činnosti nebo znečištění;

c) nedojde k dalšímu zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru;

d) stanovení méně přísných environmentálních cílů a příslušné důvody budou jmenovitě uvedeny v plánu povodí podle článku 13 a tyto cíle budou každých šest let přezkoumány.

6. Dočasné zhoršení stavu vodních útvarů nebude porušením požadavků této směrnice, pokud bude výsledkem okolností přírodní povahy nebo vyšší moci, které jsou výjimečné nebo nemohly být rozumně předpokládány, zejména extrémních povodní a déletrvajících suchých období, nebo důsledkem okolností způsobených haváriemi, které nebylo rozumně možné předvídat, a budou-li splněny všechny následující podmínky:

a) jsou přijaty všechny schůdné kroky s cílem předejít dalšímu zhoršování stavu a s účelem neustoupit od dosažení cílů této směrnice u ostatních vodních útvarů neovlivněných těmito mimořádnými okolnostmi;

b) podmínky, za kterých mohou být okolnosti označeny za mimořádné nebo rozumně nepředpověditelné, jsou uvedeny, včetně zavedení příslušných ukazatelů, v plánu povodí;

c) opatření, která mají být přijata za takovýchto mimořádných okolností, jsou zahrnuta do programů opatření a nebudou oslabovat obnovu kvality daného vodního útvaru po skončení mimořádných okolností;

d) důsledky mimořádných nebo rozumně nepředpověditelných okolností se každoročně přezkoumají a s ohledem na důvody stanovené v odst. 4 písm. a) se přijmou všechna proveditelná opatření s cílem v co možná nejkratším čase obnovit ve vodním útvaru stav, který byl před mimořádnou událostí, a

e) souhrn důsledků mimořádných okolností a opatření, která byla nebo mají být přijata v souladu s písmeny a) a d), se uvedou v nejbližší aktualizaci plánu povodí.

7. Členské státy neporuší tuto směrnici pokud:

– nedosažení dobrého stavu podzemních vod, dobrého ekologického stavu nebo, kde je to relevantní, dobrého ekologického potenciálu nebo neúspěch při předcházení zhoršování stavu útvaru povrchové nebo podzemní vody jsou důsledkem vlivu nově změněných fyzikálních poměrů v útvaru povrchové vody nebo změn hladin útvarů podzemní vody, nebo

– neúspěch při zamezení zhoršení z velmi dobrého na dobrý stav útvaru povrchové vody je důsledkem nových trvalých rozvojových činností člověka

a jsou-li splněny všechny následující podmínky:

a) jsou učiněny všechny schůdné kroky k omezení nepříznivých vlivů na stav vodního útvaru;

b) důvody těchto vlivů nebo změn jsou jmenovitě uvedeny a vysvětleny v plánu povodí požadovaném podle článku 13 a dané cíle budou přezkoumány každých šest let;

c) důvody těchto vlivů nebo změn vyplývají z nadřazeného veřejného zájmu a/nebo pokud jsou přínosy pro životní prostředí a společnost při dosahování cílů stanovených v odstavci 1 převáženy přínosy z nových vlivů nebo změn pro lidské zdraví, udržení ochrany obyvatel nebo trvale udržitelný rozvoj, a

d) přínosy poskytované těmito vlivy nebo změnami vodního útvaru nemohou být, z důvodů technické neproveditelnosti nebo pro neúměrné náklady, rozumně dosaženy jinými prostředky, jež by byly významně lepší z hlediska životního prostředí.

8. Při uplatňování odstavců 3, 4, 5, 6 a 7 členské státy zabezpečí, že nedojde k trvalému vyloučení nebo ústupkům při dosahování cílů požadovaných touto směrnicí v jiných vodních útvarech ležících v téže oblasti povodí, a že uplatňování bude v souladu se zaváděním dílčích předpisů Společenství v oblasti životního prostředí.

9. Musí být podstoupeny kroky k zajištění, že uplatňování nových ustanovení, včetně uplatňování odstavců 3, 4, 5, 6 a 7, zaručí přinejmenším stejnou úroveň ochrany jako stávající legislativa Společenství.

Článek 5

Charakteristiky oblasti povodí, vyhodnocení environmentálních důsledků lidské činnosti a ekonomická analýza užívání vody

1. Každý členský stát zajistí, že pro každou oblast povodí a pro část mezinárodní oblasti povodí ležící na jeho území bude zpracována:

- analýza jejích charakteristik,
- zhodnocení dopadů lidské činnosti na stav povrchových vod a podzemních vod; a
- ekonomická analýza užívání vody,

a to podle technických specifikací uvedených v přílohách II a III a v termínu nejpozději do čtyř let od data nabytí účinnosti této směrnice;

2. Analýzy a hodnocení uvedené v odstavci 1 budou přezkoumány a podle potřeby revidovány nejpozději do 13 let od data nabytí účinnosti této směrnice a dále každých šest let.

Článek 6

Registr chráněných území

1. Členské státy zajistí zřízení registru nebo registrů všech území, nacházejících se v každé oblasti povodí, které byly vymezeny jako území vyžadující zvláštní ochranu podle příslušných právních předpisů Společenství na ochranu jejich povrchových a podzemních vod nebo na zachování stanovišť a druhů živočichů a rostlin přímo závislých na vodě. Členské státy zajistí, aby byly registry dokončeny nejpozději do čtyř let od data nabytí účinnosti této směrnice.

2. Registr nebo registry budou zahrnovat všechny vodní útvary identifikované podle čl. 7 odst. 1 a chráněné oblasti uvedené v příloze IV.

3. Registr nebo registry chráněných území budou pro každou oblast povodí soustavně ověřovány a aktualizovány.

Článek 7

Vody užívané pro odběr pitné vody

1. Členské státy určí pro každou oblast povodí:

- všechny vodní útvary využívané pro odběr vody určené pro lidskou spotřebu, pokud poskytují průměrně více než 10 m^3 vody za den, nebo slouží více než 50 osobám, a
- vodní útvary uvažované pro tento účel.

V souladu s přílohou V budou členské státy monitorovat ty vodní útvary, které podle přílohy V poskytují průměrně více než 100 m^3 vody za den.

2. Pro každý vodní útvar určený podle odstavce 1, kromě plnění cílů uvedených v článku 4 v souladu s požadavky této směrnice, členské státy zajistí, pro povrchové vody včetně standardů kvality stanovených na úrovni Společenství podle článku 16, že za použitého režimu úpravy vody a v souladu s právními předpisy Společenství splní upravená voda požadavky směrnice 80/778/EHS ve znění směrnice 98/83/ES.

3. Členské státy zajistí nezbytnou ochranu určených vodních útvarů s cílem zabránit zhoršování jejich kvality, za účelem snížení stupně úpravy potřebného pro výrobu pitné vody. Pro tyto vodní útvary mohou členské státy zřídit ochranná pásma.

Článek 8

Monitoring stavu povrchových vod, stavu podzemních vod a chráněných území

1. Členské státy zajistí ustavení programů pro sledování stavu vod za účelem zajištění souvislého a úplného přehledu o stavu vod v každé oblasti povodí:

- pro povrchové vody tyto programy zahrnou:
  i. objem a hladinu nebo průtok vody v rozsahu, který je relevantní pro ekologický a chemický stav a ekologický potenciál, a
  ii. ekologický a chemický stav a ekologický potenciál;
- pro podzemní vody budou tyto programy obsahovat sledování chemického a kvantitativního stavu;
- pro chráněná území budou tyto programy doplněny požadavky obsaženými v právních předpisech Společenství, podle nichž byla jednotlivá chráněná území zřízena.

2. Tyto programy budou uvedeny do provozu nejpozději do šesti let od data nabytí účinnosti této směrnice, pokud příslušné právní předpisy nespecifikují jiný termín. Takovýto monitoring bude odpovídat požadavkům uvedeným v příloze V.

3. Technické specifikace a normalizované metody analýzy a sledování stavu vod budou stanoveny v souladu s postupem uvedeným v článku 21.

Článek 9

Návratnost nákladů za vodohospodářské služby

1. Členské státy vezmou v úvahu princip návratnosti nákladů za vodohospodářské služby, včetně environmentálních nákladů a nákladů na využívané zdroje, s ohledem na ekonomickou analýzu provedenou podle přílohy III a zejména v souladu s principem, že znečišťovatel platí.

Do roku 2010 členské státy zajistí,

- že cenová politika ve vztahu k vodě vytvoří uživatelům dostatečné podněty k tomu, aby užívali vodní zdroje efektivně, a tím přispěli k dosažení environmentálních cílů této směrnice;
- adekvátní výnosy za různé typy užívání vody, rozdělené přinejmenším na průmysl, domácnosti a zemědělství, k úhradě nákladů za vodohospodářské služby, a to na základě ekonomické analýzy provedené v souladu s přílohou III a v duchu principu znečišťovatel platí.

Členské státy přitom mohou přihlédnout k sociálním, environmentálním a ekonomickým důsledkům úhrady, jakož i ke geografickým a klimatickým podmínkám dotčené oblasti či oblastí.

2. Členské státy podají v plánech povodí informaci o plánovaných krocích směřujících k implementaci odstavce 1, které přispějí k dosažení environmentálních cílů této směrnice, a o výnosech z různých užívání vody k uhrazení nákladů na vodohospodářské služby.

3. Nic v tomto článku nesmí bránit financování konkrétních preventivních nebo nápravných opatření směřujících k dosažení cílů této směrnice.

4. Členské státy neporuší tuto směrnici, pokud se rozhodnou v souladu se zavedenou praxí neuplatňovat ustanovení druhé věty odstavce 1 a k tomu příslušejících ustanovení odstavce 2 pro dané užívání vod tam, kde to nenaruší účely a dosažení cílů této směrnice. Členské státy uvedou důvody pro neúplné uplatnění druhé věty odstavce 1 v plánech povodí.

Článek 10

Sdružený přístup k bodovým a difuzním zdrojům znečišťování

1. Členské státy zabezpečí, aby všechna vypouštění do povrchových vod podle odstavce 2 byla regulována podle sdruženého přístupu uvedeného v tomto článku.

2. Členské státy zabezpečí zavedení a/nebo realizaci:

a) regulování emisí na základě nejlepších dostupných technologií, nebo

b) odpovídajících hodnot emisních limitů, nebo

c) v případě difuzních vlivů, regulování znečištění zahrnující, pokud je to účelné, nejlepší environmentální postupy;

podle:

- směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečišťování [20],
- směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod [21],
- směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečišťováním dusičnany ze zemědělských zdrojů [22],
- směrnic přijatých na základě článku 16 této směrnice,
- směrnic uvedených v příloze IX,
- jakékoli další příslušné komunitární legislativy

nejpozději do 12 let od data nabytí účinnosti této směrnice, pokud příslušné právní předpisy neuvádějí jiný termín.

Tam, kde jakostní cíl nebo standard kvality, ať už je stanoven na základě této směrnice, na základě směrnic uvedených v příloze IX, nebo na základě jakéhokoli jiného právního předpisu Společenství, vyžadují přísnější podmínky, než které by vyplývaly z uplatnění odstavce 2, bude v souladu s tím stanoveno přísnější regulování emisí.

Článek 11

Program opatření

1. Každý členský stát zajistí, se zřetelem na výsledky analýz požadovaných podle článku 5 a k dosažení cílů stanovených podle článku 4 pro každou oblast povodí, nebo část mezinárodní oblasti povodí ležící na jeho území, zpracování programu opatření. Tyto programy mohou odkazovat na opatření vyplývající z legislativy přijaté na národní úrovni a pokrývající celé území členského státu. Tam, kde je to účelné, může členský stát přijmout opatření uplatňovaná pro všechny oblasti povodí a/nebo pro všechny části mezinárodních oblastí povodí ležící na jeho území.

2. Každý program opatření musí obsahovat ”základní” opatření specifikovaná dále v odstavci 3 a tam, kde je to nutné, i ”doplňková” opatření.

---

[20] Úř. věst. č. L 257, 10.10.1996, s. 26.

[21] Úř. věst. č. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice ve znění směrnice Komise 98/15/ES (Úř. věst. č. L 67, 7.3.98, s. 29).

[22] Úř. věst. č. L 375, 31.12.1991, s. 1.

3. ”Základní opatření” představují minimální požadavky, které mají odpovídat a sestávat z:

a) takových opatření, která jsou vyžadována k implementaci právních předpisů Společenství pro ochranu vod, včetně opatření požadovaných právními předpisy uvedenými v článku 10 a v části A přílohy VI;

b) opatření považovaných za odpovídající pro účely článku 9;

c) opatření pro podporu efektivního a trvale udržitelného užívání vody za účelem zabránění ústupkům při dosahování cílů specifikovaných v článku 4;

d) opatření ke splnění požadavků článku 7, včetně opatření k ochraně jakosti vody za účelem snížení stupně úpravy potřebného pro výrobu pitné vody;

e) regulace odběrů sladkých povrchových a podzemních vod a vzdouvání sladkých povrchových vod, včetně registru nebo registrů odběrů vod a požadavku na předchozí povolení k odběrům a vzdouvání vod. Tato opatření budou periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována. Členské státy mohou z těchto omezení vyjmout ty odběry nebo vzdouvání vod, které nemají významný vliv na stav vodních útvarů;

f) regulace umělé infiltrace nebo doplňování útvarů podzemních vod včetně požadavku na předchozí povolení. Použitá voda může pocházet z jakéhokoliv povrchového nebo podzemního zdroje za předpokladu, že použití tohoto zdroje nepovede k ústupkům v dosažení environmentálních cílů stanovených pro tento zdroj nebo nadlepšovaný či doplňovaný útvar podzemní vody. Tato opatření budou periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována;

g) pro bodové zdroje vypouštění způsobující znečištění, požadavku na předchozí omezení prostřednictvím např. zákazu vnosu znečišťujících látek do vod, nebo předchozího povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech, stanovujících postupy regulování emisí příslušných znečišťujících látek, včetně regulace v souladu s články 10 a 16. Tyto postupy regulace budou periodicky přezkoumávány a podle potřeby aktualizovány;

h) pro difusní zdroje způsobující znečištění, opatření k zabránění nebo regulaci vnosů znečišťujících látek. Opatření mohou mít formu požadavku na předchozí omezení, jako je zákaz vnosu znečišťujících látek do vod, předchozího povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech tam, kde není takový požadavek jinak stanoven v rámci legislativy Společenství. Tyto postupy regulace budou periodicky přezkoumávány a podle potřeby aktualizovány;

i) pro jakékoliv jiné významné nepříznivé ovlivnění stavu vod identifikované podle článku 5 a přílohy II, zejména opatření k zajištění odpovídajících hydromorfologických podmínek vodního útvaru, umožňujících dosažení požadovaného ekologického stavu nebo dobrého ekologického potenciálu pro vodní útvary klasifikované jako umělé nebo silně ovlivněné. Omezení sledující tento účel mohou mít formu požadavku na předchozí povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech tam, kde není takový požadavek jinak stanoven v rámci legislativy Společenství. Tato omezení budou periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována;

j) zákazu přímého vypouštění znečišťujících látek do podzemních vod s ohledem na následující ustanovení:

Členské státy mohou vydat povolení pro zpětné vtláčení geotermálně užívané vody do téže zvodně.

Mohou též vydat povolení specifikující podmínky pro:

- vtláčení vody, obsahující látky vznikající při činnostech spojených s průzkumem a těžbou ropných látek nebo s důlní činností, a vtláčení vody pro technické účely do geologických struktur, ze kterých byly vytěženy ropné nebo jiné látky nebo do geologických struktur, které jsou z důvodů přírodních poměrů trvale nevhodné pro jiné účely. Toto vtláčení nesmí obsahovat jiné látky, než ty, které vznikly při výše uvedených činnostech,
- zpětné vtláčení podzemní vody čerpané z dolů a lomů nebo čerpané v souvislosti s výstavbou nebo údržbou stavebních děl,
- vtláčení zemního plynu nebo zkapalněného ropného plynu (LPG) pro účely skladování do geologických struktur, které jsou z důvodu přírodních poměrů trvale nevhodné pro jiné účely,
- vtláčení zemního plynu nebo zkapalněného ropného plynu (LPG) pro účely skladování do jiných geologických struktur, pokud existuje nadřazená potřeba zajištění zásobování plynem a kde je vtláčení prováděno tak, aby se zamezilo jakémukoliv současnému nebo budoucímu ohrožení jakosti jakýchkoliv souvisejících podzemních vod;

– konstrukční, inženýrské a jiné stavební práce a podobné činnosti na, nebo pod zemským povrchem, které přicházejí do kontaktu s podzemními vodami. Pro tyto účely mohou členské státy stanovit, že tyto činnosti mohou být prováděny jako by byly povoleny za předpokladu, že budou prováděny v souladu s obecně závaznými pravidly, které stanoví členský stát pro tyto činnosti,

– vypouštění malých množství látek pro vědecké účely pro charakterizování, ochranu nebo zlepšení stavu vodních útvarů, omezeného na množství nezbytně nutné pro tyto účely,

pokud takovéto vypouštění neovlivní dosažení environmentálních cílů přijatých pro daný útvar podzemní vody;

k) opatření ve shodě s postupy přijatými na základě článku 16 k odstranění znečišťování povrchových vod látkami specifikovanými v seznamu prioritních látek přijatém na základě čl. 16 odst. 2 a k cílenému snížení znečišťování dalšími látkami, které by jinak členským státům bránily dosáhnout cílů stanovených pro útvary povrchových vod v článku 4;

l) jakýchkoliv opatření potřebných k prevenci významných úniků znečišťujících látek z technických zařízení a k prevenci nebo zmírnění následků událostí způsobujících havarijní znečištění, jako např. v důsledku povodní, a to včetně detekčních nebo varovných systémů k těmto účelům, a pro havárie, které nemohly být rozumně předvídány, včetně všech přiměřených opatření ke snížení ohrožení vodních ekosystémů;

4. ”Doplňková opatření” jsou opatření navržená a realizovaná k doplnění základních opatření za účelem dosažení cílů stanovených podle článku 4. Část B přílohy VI obsahuje seznam takovýchto vzorových opatření.

Členské státy mohou rovněž přijmout další doplňková opatření s cílem zabezpečit dodatečnou ochranu nebo zlepšení vod, na něž se vztahuje tato směrnice, a to včetně realizace odpovídajících mezinárodních dohod zmíněných v článku 1.

5. Tam, kde monitoring nebo jiné údaje naznačují, že cíle stanovené pro příslušný vodní útvar podle článku 4 nebudou pravděpodobně dosaženy, členský stát zajistí, aby:

– byly vyšetřeny příčiny možného nesplnění,
– byla příslušně ověřena a přešetřena odpovídající povolení a oprávnění,
– byly příslušně přešetřeny a upraveny monitorovací programy a
– byla přijata dodatečná opatření, která mohou být potřebná pro dosažení těchto cílů, včetně, pokud to je účelné, stanovení přísnějších environmentálních kvalitativních cílů podle postupů stanovených v příloze V.

V případech, kdy jsou tyto příčiny důsledkem okolností přírodní povahy nebo vyšší moci, které jsou výjimečné a nemohly být rozumně předvídány, zejména extrémní povodně a období déletrvajícího sucha, může členský stát označit dodatečná opatření za prakticky neuskutečnitelná s uvážením ustanovení čl. 4 odst. 6.

6. Při zavádění opatření na základě odstavce 3 podstoupí členské státy všechny odpovídající kroky, aby se nezhoršilo znečištění mořských vod. Bez újmy k ustanovením existujících právních předpisů nesmí aplikace opatření na základě odstavce 3 v žádném případě vést ani k přímému, ani k nepřímému zvýšení znečištění povrchových vod. Tento požadavek se neuplatní, pokud by jeho důsledkem bylo zvýšené znečištění životního prostředí jako celku.

7. Programy opatření budou ustaveny nejpozději do devíti let od data nabytí účinnosti této směrnice a všechna opatření budou zavedena nejpozději do 12 let od tohoto data.

8. Programy opatření budou přezkoumány a v případě potřeby zrevidovány nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice a dále každých šest let. Všechna nová nebo revidovaná opatření přijatá podle aktualizovaného programu budou zavedena do tří let od jejich ustanovení.

Článek 12

Záležitosti, které nelze řešit na úrovni členského státu

1. Pokud se členský stát setká se záležitostí, která má vliv na hospodaření s jeho vodami, a nemůže být tímto členským státem vyřešena, může tuto záležitost oznámit Komisi a jakémukoliv dalšímu dotčenému členskému státu a doporučit přitom, jak tuto záležitost řešit.

2. Komise odpoví na každé oznámení nebo doporučení členského státu nejpozději do šesti měsíců.

Článek 13

Plány povodí

1. Členské státy zajistí, že pro každou oblast povodí ležící zcela na jejich území bude zpracován plán povodí.

2. V případě mezinárodní oblasti povodí zcela ležící na území Společenství, zabezpečí členské státy koordinaci s cílem vypracování jednotného mezinárodního plánu povodí. Pokud takový mezinárodní plán povodí nebude zpracován, členské státy zpracují k dosaženo cílů této směrnice plány povodí pokrývající přinejmenším ty části mezinárodní oblasti povodí, které leží na jejich území.

3. U mezinárodních oblastí povodí překračujících hranice Společenství budou členské státy usilovat o vypracování jednotného plánu povodí a tam, kde to nebude uskutečnitelné, bude plán pokrývat nejméně tu část mezinárodní oblasti povodí, která leží na území dotčeného členského státu.

4. Plán povodí bude obsahovat informace podrobně uvedené v příloze VII.

5. Plány povodí mohou být doplněny zpracováním podrobnějších programů a plánů pro dílčí povodí, sektor, problém nebo typ vod, které se budou zabývat jednotlivými aspekty hospodaření s vodou. Realizace těchto opatření nezbavuje členské státy žádné povinnosti uvedené v ostatních částech této směrnice.

6. Plány povodí budou publikovány nejpozději do devíti let od data nabytí účinnosti této směrnice.

7. Plány povodí budou přezkoumány a aktualizovány nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice a následně po každých šesti letech.

Článek 14

Informování a konzultace s veřejností

1. Členské státy podpoří aktivní zapojení všech zainteresovaných stran při uplatňování této směrnice, zejména při zpracování, přezkoumání a aktualizaci plánů povodí. Členské státy zajistí, aby byly pro každou oblast povodí publikovány a zpřístupněny k připomínkám veřejnosti, včetně uživatelů:

a) časový plán a program prací pro zpracování plánu včetně vyhlášení konzultačního postupu, který má být uskutečněn nejméně tři roky před začátkem období, kterého se plán bude týkat;

b) předběžný přehled významných problémů hospodaření s vodou zjištěných v povodí, a to nejméně dva roky před začátkem období, kterého se plán bude týkat;

c) kopie návrhu plánu povodí, a to nejméně jeden rok před začátkem období, kterého se plán bude týkat.

Na základě vyžádání musí být umožněn přístup k podkladovým dokumentům a informacím použitým pro zpracování návrhu plánu povodí.

2. Členské státy poskytnou nejméně šest měsíců na písemné připomínky k těmto dokumentům, aby se umožnilo aktivní zapojení a konzultace.

3. Odstavce 1 a 2 platí rovněž pro aktualizované plány povodí.

Článek 15

Předávání zpráv

1. Členské státy zašlou kopie plánů povodí a všechny jejich pozdější aktualizace Komisi a všem dalším dotčeným členským státům, a to do tří měsíců od jejich zveřejnění:

a) u oblastí povodí, ležících v celém rozsahu na území členského státu, všechny plány povodí pokrývající toto státní území a zveřejněné podle článku 13;

b) u mezinárodních oblastí povodí alespoň tu část plánů povodí, která pokrývá území členského státu;

2. Členské státy předloží souhrnné zprávy o:
- analýzách, požadovaných podle článku 5, a
- monitorovacích programech, navržených podle článku 8,

zpracované pro potřeby prvního plánu povodí do tří měsíců od jejich dokončení.

3. Členské státy předloží do tří let od zveřejnění každého plánu povodí nebo jeho aktualizace podle článku 13 dílčí zprávu, popisující pokrok dosažený při realizaci plánovaného programu opatření.

Článek 16

Strategie proti znečišťování vod

1. Evropský parlament a Rada přijmou specifická opatření proti znečišťování vod jednotlivými znečišťujícími látkami nebo jejich skupinami, které představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, a to včetně rizik pro vody užívané k odběru pitné vody. Pro tyto znečišťující látky budou příslušná opatření zaměřena na cílené omezování, a pro prioritní nebezpečné látky definované v čl. 2 odst. 30, na zastavení nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků. Tato opatření budou přijata na základě návrhů předložených Komisí v souladu s postupy uvedenými ve Smlouvě.

2. Komise předloží návrh stanovující seznam prioritních látek vybraných z těch, které představují

významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Pro následné kroky budou látky rozděleny podle priority na základě rizika způsobovaného vodnímu prostředí nebo jeho prostřednictvím, určeného podle:

a) hodnocení rizik, zpracovaného podle nařízení Rady (EHS) č. 793/93 [23], směrnice Rady 91/414/EHS [24] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES [25], nebo

b) výběrového hodnocení rizik (podle metodologie z nařízení (EHS) č. 793/93) se zaměřením výhradně na akvatickou ekotoxicitu a na toxicitu pro člověka prostřednictvím vodního prostředí.

Pokud to bude nutné pro splnění časového plánu specifikovaného v odstavci 4, budou látky pro potřebné kroky rozděleny podle priority na základě rizika pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, určeného podle zjednodušeného postupu hodnocení rizika na základě vědeckých principů se zvláštním zřetelem na:

- zjištění týkající se vlastního rizika spojeného s danou látkou, zejména s její akvatickou ekotoxicitou a toxicitou pro člověka prostřednictvím vodních expozičních cest, a
- zjištění o rozšíření kontaminace prostředí získané prostřednictvím monitoringu,
- a jiné prokázané faktory, které mohou indikovat možnost rozšíření kontaminace prostředí, jako je produkce nebo používaný objem předmětné látky a způsoby jejího užití.

3. Návrh Komise také určí prioritní nebezpečné látky. Přitom vezme Komise v úvahu výběr látek, jež jsou předmětem zájmu relevantní legislativy Společenství nebo odpovídajících mezinárodních dohod týkajících se nebezpečných látek.

4. Komise přezkoumá seznam určených prioritních látek nejpozději do čtyř let od data nabytí účinnosti této směrnice a poté nejpozději každé čtyři roky a předloží příslušné návrhy.

5. Při přípravě svého návrhu vezme Komise v úvahu doporučení Vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí, členských států, Evropského parlamentu, Evropské agentury pro životní prostředí, výzkumných programů Společenství, mezinárodních organizací, ve kterých je Společenství zastoupeno, evropských podnikatelských organizací včetně těch, které reprezentují malé a střední podniky, evropských environmentálních organizací a další relevantní informace, které zaznamená.

6. Pro prioritní látky předloží Komise návrhy na jejich omezování za účelem:

- cíleného snížení vypouštění, emisí a úniků příslušných látek, a zejména
- zastavení nebo postupného odstranění vypouštění, emisí a úniků látek identifikovaných v souladu s odstavcem 3, včetně příslušného časového plánu realizace těchto opatření. Tento časový plán nepřekročí období 20 let po přijetí těchto návrhů Evropským parlamentem a Radou v souladu s ustanoveními tohoto článku.

Při této činnosti Komise zjistí odpovídající ekonomicky efektivní a úměrnou úroveň a kombinaci kontroly výrobků a výrobních procesů, a to jak pro bodové, tak difusní zdroje, a vezme v úvahu hodnoty jednotných emisních limitů Společenství pro kontrolu výrobních procesů. Tam, kde to bude účelné, mohou být na úrovni Společenství podniknuty kroky pro kontrolu výrobních procesů po jednotlivých sektorech. Tam, kde kontroly výrobků zahrnují přezkoumání příslušných povolení vydaných podle směrnice 91/414/EHS a směrnice 98/8/ES, budou tato přezkoumání uskutečňována v souladu s ustanoveními těchto směrnic. Každý návrh kontrol bude specifikovat postup jejich revize, aktualizace a hodnocení jejich efektivnosti.

7. Komise předloží návrhy standardů kvality použitelných pro koncentrace prioritních látek v povrchových vodách, v sedimentech nebo biotě.

8. Komise předloží návrhy, v souladu s odstavci 6 a 7, a přinejmenším k regulování emisí z bodových zdrojů a pro standardy environmentální kvality do dvou let od začlenění příslušné látky do seznamu prioritních látek. Pro látky začleněné do prvního seznamu prioritních látek, v případě absence úmluvy na úrovni Společenství do šesti let od data nabytí účinnosti této směrnice, stanoví členské státy standardy environmentální kvality pro tyto látky pro všechny povrchové vody ovlivněné vypouštěním těchto látek a stanoví omezení hlavních zdrojů vypouštění těchto látek, založených mezi jiným na zvážení všech technických možností snížení znečišťování. Pro látky následně začleněné do seznamu prioritních látek, v případě absence úmluvy na úrovni Společenství, uskuteční členské státy tato opatření do pěti let po datu jejich začlenění do seznamu.

9. Komise může připravit strategie proti znečišťování vod jakýmikoliv jinými

[23] Úř. věst. č. L 84, 5.4.1993, s. 1.

[24] Úř. věst. č. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposled pozměněná směrnice 98/47/ES (Úř. věst. č. L 191, 7.7.1998, s. 50).

[25] Úř. věst. č. L 123, 24.4.1998, s. 1.

znečišťujícími látkami nebo jejich skupinami, včetně jakéhokoliv znečištění, které vznikne jako následek havárií.

10. V rámci přípravy svých návrhů ve smyslu odstavců 6 a 7 přezkoumá Komise rovněž všechny směrnice uvedené v příloze IX. Do termínu dle odstavce 8 navrhne Komise revizi omezení v příloze IX pro všechny látky začleněné do seznamu prioritních látek a navrhne odpovídající opatření včetně možného zrušení omezení podle přílohy IX pro všechny ostatní látky.

Všechna omezení v příloze X, pro která se navrhuje přezkoumání, budou zrušena k termínu, kdy příslušné revidované hodnoty nabudou platnosti.

11. Seznam prioritních látek podle odstavců 2 a 3 navržený Komisí se po jeho přijetí Evropským parlamentem a Radou stane přílohou X této směrnice. Jeho revize zmíněná v odstavci 4 proběhne podle stejného postupu.

Článek 17

Strategie k zabránění a omezení znečišťování podzemních vod

1. Evropský Parlament a Rada přijmou specifická opatření k předcházení a omezování znečišťování podzemních vod. Tato opatření budou zaměřena na dosažení dobrého chemického stavu podzemních vod v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) a během dvou let po nabytí účinnosti této směrnice budou na základě předloženého návrhu přijata Komisí v souladu s postupem stanoveným ve Smlouvě.

2. Při navrhování opatření vezme Komise v úvahu analýzu zpracovanou v souladu s článkem 5 a přílohou II. Tato opatření budou navržena dříve, pokud budou k dispozici údaje a budou zahrnovat:

a) kritéria pro hodnocení dobrého chemického stavu podzemní vody v souladu s přílohou II oddílem 2.2 a přílohou V oddíly 2.3.2 a 2.4.5;

b) kritéria pro zjišťování významného a trvalého vzestupného trendu a pro definování počátku změny trendu, což bude využito v souladu s přílohou V oddílem 2.4.4.

3. Opatření vyplývající z uplatnění odstavce 1 budou zahrnuta do programů opatření vyžadovaných v podle článku 11.

4. Při absenci kritérií přijatých v souladu s odstavcem 2 na úrovni Společenství, budou příslušná kritéria stanovena členskými státy, a to nejpozději do pěti let od data nabytí účinnosti této směrnice.

5. Při absenci kritérií přijatých v souladu s odstavcem 4 na národní úrovni, bude za počátek obratu trendu považováno maximum ze 75% úrovně standardů kvality stanovených ve stávající legislativě Společenství aplikovatelné na podzemní vody.

Článek 18

Zpráva Komise

1. Komise uveřejní zprávu o implementaci této směrnice nejpozději do 12 let od data nabytí účinnosti této směrnice a dále každých šest let a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

2. Zpráva musí obsahovat:

a) zhodnocení pokroku při implementaci této směrnice;

b) zhodnocení stavu povrchových a podzemních vod Společenství vypracované ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí;

c) přehled plánů povodí, předložených podle článku 15, včetně doporučení pro zlepšení budoucích plánů;

d) souhrn stanovisek k jednotlivým zprávám nebo doporučením předloženým Komisi členskými státy podle článku 12;

e) souhrn všech návrhů, omezujících opatření a strategií zpracovaných podle článku 16;

f) souhrn stanovisek k připomínkám Evropského parlamentu a Rady k předchozím zprávám o implementaci.

3. Komise rovněž uveřejní zprávu o postupu implementace směrnice založenou na souhrnných zprávách členských států předložených podle čl. 15 odst. 2 a postoupí ji Evropskému parlamentu a členským státům nejpozději do dvou let od termínů uvedených v článcích 5 a 8.

4. V průběhu tří let od uveřejnění jednotlivých zpráv podle odstavce 1 uveřejní Komise dílčí zprávu popisující pokrok při implementaci na základě průběžných zpráv členských států zmíněných v čl. 15 odst. 3. Tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě.

5. V návaznosti na cyklus podávání zpráv svolá Komise v přiměřenou dobu konferenci zainteresovaných stran z jednotlivých členských států o vodní politice Společenství k vyjádření připomínek ke zprávám Komise o implementaci a k výměně zkušeností.

Mezi účastníky konference by měly být představitelé kompetentních úřadů, Evropského parlamentu, nevládních organizací, sociální a hospodářští partneři, spotřebitelské organizace, zástupci akademické obce a další experti.

Článek 19

Plány pro budoucí opatření Společenství

1. Komise předloží jednou za rok pro informaci Výboru uvedenému v článku 21 přehledný plán opatření majících dopad na legislativu v oblasti vody, která má v úmyslu navrhnout v blízké budoucnosti, včetně všech opatření, která vyplývají z návrhů, omezujících opatření, a strategií zpracovaných podle článku 16. První takovou prezentaci připraví Komise nejpozději do dvou let od data nabytí účinnosti této směrnice.

2. Komise přezkoumá tuto směrnici nejpozději do 19 let od data nabytí její účinnosti a navrhne k ní veškeré potřebné dodatky.

Článek 20

Technická přizpůsobení směrnice

1. Přílohy I, III a oddíl 1.3.6 přílohy V mohou být přizpůsobeny vědeckému a technickému pokroku v souladu s postupem uvedeným v článku 21 se zřetelem na období, ve kterém se revidují a aktualizují plány povodí podle článku 13. Pokud to bude potřebné, může Komise vydat pokyny pro implementaci příloh II a V v souladu s postupy uvedenými v článku 21.

2. Pro předávání a zpracování údajů, včetně statistických a kartografických dat, mohou být technické formáty pro účely odstavce 1 přizpůsobeny v souladu s postupy uvedenými v článku 21.

Článek 21

Řídící výbor

1. Komisi bude napomáhat výbor (dále Výbor).

2. Při odkazech na tento článek budou uplatněny články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES a bude brán zřetel na ustanovení článku 8 tamtéž.

Období specifikované v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES bude stanoveno na tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 22

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Následující předpisy se ruší s účinností sedm let od data nabytí účinnosti této směrnice:

- směrnice Rady 77/440/EHS ze dne 16. června 1975 o požadované jakosti povrchových vod určených pro odběr pitné vody v členských státech [26],
- rozhodnutí Rady 77/795/EHS ze dne 12. prosince 1977 ustavující společný postup pro výměnu informací o jakosti povrchových sladkých vod ve Společenství [27],
- směrnice Rady 79/869/EHS [28] ze dne 9. října 1979 o metodách měření, četnosti odběrů a rozborů povrchových vod určených pro odběr pitné vody v členských státech.

2. Následující předpisy se ruší s účinností 13 let od data nabytí účinnosti této směrnice:

- směrnice Rady 78/659/EHS ze dne 18. července 1978 o jakosti sladkých vod vyžadujících ochranu nebo zlepšení pro podporu života ryb [29];
- směrnice Rady 79/923/EHS ze dne 30. října 1979 o požadované jakosti měkkýšových vod [30];
- směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním způsobeném určitými nebezpečnými látkami; a
- směrnice Rady 76/464/EHS s výjimkou článku 6, který bude zrušen k termínu, kdy vstoupí v platnost tato směrnice.

3. Pro směrnici 76/464/EHS budou platit následující přechodná ustanovení:

a) seznam prioritních látek přijatý podle článku 16 této směrnice nahradí seznam látek specifikovaných ve sdělení Komise Radě ze dne 22. června 1982;

b) pro účely článku 7 směrnice 76/464/EHS mohou členské státy uplatňovat zásady pro identifikaci problémů znečišťování a látek, které je způsobují, stanovení standardů kvality a přijímání opatření podle této směrnice.

4. Environmentální cíle uvedené v článku 4 a standardy environmentální kvality stanovené v příloze IX a podle čl. 16 odst. 7 a členskými státy podle přílohy V pro látky, které nejsou v seznamu prioritních látek a podle čl. 16 odst. 8, pokud jde o prioritní látky, pro které dosud nebyly stanoveny

---

[26] Úř. věst. č. L 194, 25.7.1975, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EEC (Úř. věst. č. L 377, 31.12.1991, s. 48).

[27] Úř. věst. č. L 334, 24.12.1977, s. 29. Rozhodnutí naposledy pozměněné Aktem o přistoupení z r. 1994.

[28] Úř. věst. č. L 271, 29.10.1979, s. 44. Rozhodnutí naposledy pozměněné Aktem o přistoupení z r. 1994.

[29] Úř. věst. č. L 222, 14.8.1978, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné Aktem o přistoupení z r. 1994.

[30] Úř. věst. č. L 281, 10.11.1979, s. 47. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. č. L 377, 31.12.1991, s. 48).

limity Společenství, budou považovány za standardy environmentální kvality pro účely odstavce 7 článku 2 a článku 10 směrnice 96/61/ES.

5. Pokud některá látka na seznamu prioritních látek přijatém podle článku 16 není zahrnuta do přílohy VIII této směrnice nebo do přílohy III směrnice 96/61/ES, bude do těchto příloh doplněna.

6. Pro útvary povrchové vody budou environmentální cíle stanovené v prvním plánu povodí, požadovaném touto směrnicí, jako minimum uplatňovat standardy kvality nejméně tak přísné jako ty, požadované pro implementaci směrnice 76/464/EHS.

Článek 23

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení národních ustanovení přijatých na základě této směrnice. Takto stanovené sankce musí být účinné, úměrné a odrazující.

Článek 24

Implementace

1. Členské státy uvedou v platnost zákony, prováděcí předpisy a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 22. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Při přijímání těchto předpisů členskými státy v nich musí být uveden odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 25

Nabytí účinnosti

Tato směrnice nabývá účinnosti dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 26

Adresáti

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku, dne 23. října 2000.

Za Evropský parlament
předseda
N. FONTAINE
Za Radu
předseda
J. GLAVANY

PŘÍLOHA I

Informace vyžadované k seznamu kompetentních úřadů

Jak požaduje čl. 3 odst. 8, členské státy poskytnou následující informace o všech kompetentních úřadech pro každou ze svých oblastí povodí, jakož i pro každou část mezinárodní oblasti povodí, která leží na jejich území.

i. Název a adresa kompetentního úřadu - oficiální název a adresa úřadu ustaveného podle čl. 3 odst. 2.

ii. Geografický rozsah oblasti povodí - názvy hlavních řek oblasti povodí spolu s přesným popisem hranic oblasti povodí. Tyto informace by měly být připraveny v co největší míře pro vložení do geografického informačního systému (GIS) a/nebo do geografického informačního systému Komise (GISCO).

iii. Právní statut kompetentního úřadu - popis právního statutu kompetentního úřadu a tam, kde je to relevantní, souhrn nebo kopii jeho statutu, zakládající listiny nebo ekvivalentního právního dokumentu.

iv. Působnost - popis právní a administrativní působnosti každého kompetentního úřadu a jeho úlohy v každé oblasti povodí.

v. Členství - tam, kde kompetentní úřad působí jako koordinující těleso pro jiné kompetentní úřady, je požadován seznam těchto těles společně se souhrnem institucionálních vztahů ustavených za účelem zajištění koordinace.

vi. Mezinárodní vztahy - tam, kde oblast povodí pokrývá území více než jednoho členského státu nebo zahrnuje území nečlenských států, je požadován přehled institucionálních vztahů ustavených za účelem zajištění koordinace.

PŘÍLOHA II

1. POVRCHOVÉ VODY

1.1. Charakterizace typů útvarů povrchových vod

Členské státy určí umístění a hranice útvarů povrchových vod a zpracují výchozí charakterizaci všech těchto útvarů v souladu s následující metodologií. Členské státy mohou pro tento výchozí popis zařadit útvary povrchových vod do skupin.

i. Útvary povrchových vod v rámci oblasti povodí musí být buď zařazeny do jedné z následujících kategorií povrchových vod - řeky, jezera, brakické vody nebo pobřežní vody - nebo identifikovány jako umělé útvary povrchových vod nebo jako silně ovlivněné útvary povrchových vod.

ii. Pro každou kategorii povrchových vod musí být odpovídající vodní útvary v oblasti povodí rozděleny na typy. Typy se rozumí ty, které jsou definovány s použitím buď "systému A" nebo "systému B", které jsou popsány v oddílu 1.2.

iii. Pokud se použije systém A, útvary povrchových vod v oblasti povodí se nejprve rozdělí do odpovídajících ekoregionů v souladu s geografickými oblastmi definovanými v oddílu 1.2 a znázorněnými na odpovídající mapě v příloze XI. Vodní útvary v každém ekoregionu se pak rozdělí na typy vodních útvarů povrchových vod podle popisných charakteristik uvedených v tabulkách pro systém A.

iv. Pokud se použije systém B, členské státy musí dosáhnout přinejmenším stejného stupně rozlišení, který by byl dosažen systémem A. Útvary povrchových vod v oblasti povodí se dle toho rozdělí na typy s použitím hodnot závazných popisných charakteristik a takových volitelných charakteristik nebo jejich kombinací, které jsou potřebné pro spolehlivé určení specifických referenčních biologických poměrů.

v. Pro umělé a silně ovlivněné útvary povrchových vod se rozdělení provede podle popisných charakteristik té kategorie povrchových vod, která je nejblíže příslušnému silně ovlivněnému nebo umělému vodnímu útvaru.

vi. Členské státy předloží Komisi mapu nebo mapy (ve formátu GIS) geografické polohy typů shodných se stupněm rozlišení požadovaném v systému A.

1.2. Ekoregiony a typy útvarů povrchových vod

1.2.1. Řeky

Systém A

Pevná typologie	**Popisné charakteristiky**
Ekoregion	Ekoregiony zakreslené v mapě A v příloze XI
Typ	Typologie nadmořské výšky vysočina: > 800 m střední výška: 200 až 800 m nížina: < 200 m Typologie založená na velikosti plochy povodí malá: 10 až 100 km^2 střední: > 100 až 1 000 km^2 velká: > 1000 až 10 000 km^2 velmi velká: > 10 000 km^2 Geologický typ vápnitý křemitý organický

Systém B

Alternativní charakterizace	Fyzikální a chemické faktory, které určují charakteristiky řeky nebo její části a tím i skladbu a strukturu biologických populací
Závazné faktory	nadmořská výška zeměpisná šířka zeměpisná délka geologie velikost
Volitelné faktory	vzdálenost od pramene energie vodního toku (funkce průtoku a sklonu) průměrná šířka hladiny vody průměrná hloubka vody průměrný sklon hladiny vody uspořádání a tvar hlavního říčního koryta kategorie dle velikosti průtoku tvar údolí transport pevných látek kyselinová neutralizační kapacita průměrné složení substrátu chloridy rozpětí teplot vzduchu průměrná teplota vzduchu srážky

1.2.2. Jezera

Systém A

Pevná typologie	**Popisné charakteristiky**
Ekoregion	Ekoregiony zakreslené na mapě A v příloze XI
Typ	Typologie nadmořské výšky vysočina: > 800 m střední výška: 200 až 800 m nížina: < 200 m Typologie založená na průměrné hloubce < 3 m 3 m až 15 m > 15 m Typologie podle velikosti plochy 0,5 až 1 km^2 1 až 10 km^2 10 až 100 km^2 > 100 km^2 Geologický typ vápnitý křemitý organický

Systém B

Alternativní charakterizace	Fyzikální a chemické faktory, které určují charakteristiky jezera a tím i skladbu a strukturu biologických populací
Závazné faktory	nadmořská výška zeměpisná šířka zeměpisná délka hloubka geologie velikost
Volitelné faktory	průměrná hloubka vody tvar jezera doba zdržení průměrná teplota vzduchu rozpětí teplot vzduchu směšovací charakteristiky (např. monomiktické, dimiktické, polymiktické) kyselin. neutralizační kapacita stav živin pozadí průměrné složení substrátu kolísání hladiny vody

1.2.3. Brakické vody

1.2.4. Pobřežní vody

1.3. Stanovení typově specifických referenčních podmínek pro útvary povrchových vod

i. Pro každý typ útvaru povrchové vody charakterizovaný podle oddílu 1.1 musí být stanoveny typově specifické hydromorfologické a fyzikálně chemické podmínky, jež představují hodnoty hydromorfologických a fyzikálně chemických kvalitativních složek specifikované pro daný typ útvaru povrchové vody v oddílu 1.1 přílohy V pro velmi dobrý ekologický stav definovaný v příslušné tabulce v oddílu 1.2 přílohy V. Musí být stanoveny typově specifické biologické referenční podmínky, jež představují hodnoty složek biologické kvality specifikované pro příslušný typ útvaru povrchové vody v oddílu 1.1 přílohy V pro velmi dobrý ekologický stav, který je definován v příslušné tabulce v oddílu 1.2 přílohy V.

ii. Při aplikaci postupů uvedených v této části pro silně ovlivněné nebo umělé vodní útvary jsou odkazy na velmi dobrý ekologický stav chápány jako odkazy na maximální ekologický potenciál definovaný v tabulce 1.2.5 přílohy V. Hodnoty maximálního ekologického potenciálu vodního útvaru musí být přezkoumány každých šest let.

iii. Typově specifické podmínky pro účely bodů i. a ii. a typově specifické biologické referenční podmínky mohou být stanoveny buď prostorově nebo modelováním, nebo odvozeny s použitím kombinace těchto metod. Tam, kde nelze tyto metody aplikovat, mohou členské státy použít pro sestavení referenčních podmínek expertní posudek. Při definování velmi dobrého ekologického stavu ve vztahu ke koncentracím specifických syntetických znečišťujících látek se za detekční limity považují ty, kterých lze dosáhnout pomocí dostupných postupů v době, kdy se typově specifické podmínky mají stanovit.

iv. Pro prostorově určené typově specifické biologické referenční podmínky vybudují členské státy pro každý typ útvaru povrchové vody referenční síť. Ta musí obsahovat dostatečný počet míst s velmi dobrým stavem, aby poskytla potřebnou úroveň spolehlivosti hodnot pro referenční podmínky při dané variabilitě hodnot kvalitativních složek odpovídajících velmi dobrému ekologickému stavu pro daný typ útvaru povrchové vody a pro modelovací postupy, které mají být aplikovány ve smyslu bodu v.

v. Typově specifické biologické referenční podmínky určené na základě modelování mohou být odvozeny s použitím buď prognózních modelů nebo retrospektivních metod. Při aplikaci těchto metod se použijí historická, paleontologická a jiná dostupná data a zajistí se dostatečná úroveň spolehlivosti hodnot pro referenční podmínky, aby se zabezpečilo, že takto odvozené podmínky budou konzistentní a platné pro každý typ útvaru povrchové vody.

vi. V případech, kdy nelze stanovit spolehlivé typově specifické referenční podmínky pro některou složku kvality některého typu útvaru povrchové vody v důsledku vysokého stupně přirozené proměnlivosti této složky, avšak nikoliv pouze v důsledku sezónní proměnlivosti, může být tato složka z hodnocení ekologického stavu příslušného typu útvaru povrchových vod vyloučena. Za těchto okolností uvedou členské státy důvody pro toto vyloučení v plánu povodí.

1.4. Identifikace vlivů

Členské státy musí shromažďovat a spravovat informace o typu a míře významných antropogenních vlivů, kterým jsou útvary povrchových vod v každé oblasti povodí vystaveny, zejména následující.

Odhady a identifikace významných bodových zdrojů znečištění, zvláště pak látkami uvedenými v příloze VIII, z komunálních, průmyslových, zemědělských a jiných zařízení a činností, a to mezi jiným na základě informací shromážděných podle:

i. článků 15 a 17 směrnice 91/271/EHS,

ii. článků 9 a 15 směrnice 96/61/ES [1],

iii. a pro účely výchozího plánu povodí:

iv. článku 11 směrnice 76/464/EHS, a

v. směrnic 75/440/EHS, 76/160/EHS [2], 78/659/EHS a 79/923/EHS [3].

Odhady a identifikace významných difuzních zdrojů znečištění, zvláště pak látkami uvedenými v příloze VIII, z komunálních, průmyslových, zemědělských a jiných zařízení a činností, a to mezi jiným na základě informací shromážděných podle:

i. článků 3, 5 a 6 směrnice 91/676/EHS [4],

ii. článků 7 a 17 směrnice 91/414/EHS,

iii. směrnice 98/8/ES,

a pro účely prvního plánu povodí:

iv. směrnic 75/440/EHS, 76/160/EHS, 76/464/EHS, 78/659/EHS a 79/923/EHS.

Odhady a identifikace významných odběrů vody pro komunální, průmyslová, zemědělská a jiná užití, včetně jejich sezónní proměnlivosti a celkové roční potřeby a ztrát vody v rozvodných systémech.

Odhady a identifikace vlivů významných regulací odtoku vody, včetně převádění a odklánění vod, na celkové průtokové charakteristiky a vodní bilance.

Identifikace významných morfologických úprav vodních útvarů.

Odhady a identifikace dalších významných vlivů lidské činnosti na stav povrchových vod.

---

[1] Úř. věst. č. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 98/15/ES (Úř. věst. č. L 67, 7.3.1998, s. 29).
[2] Úř. věst. č. L 31, 5.2.1976, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná Aktem o přistoupení z r. 1994.
[3] Úř. věst. č. L 281, 10.11.1979, s. 47. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. č. L 377, 31.12.1991, s. 48).
[4] Úř. věst. č. L 375, 31.12.1991, s. 1.

Odhady způsobů užívání území, včetně určení hlavních urbanizovaných, průmyslových a zemědělských oblastí a v relevantních případech i rybářských a lesnických oblastí.

1.5. Vyhodnocení dopadů

Členské státy vyhodnotí citlivost stavu vodních útvarů povrchových vod na výše identifikované vlivy.

Členské státy využijí shora uvedené shromážděné informace a jakékoli další relevantní informace včetně dat ze sledování životního prostředí k vyhodnocení možnosti, že útvary povrchových vod v oblasti povodí nebudou schopny vyhovět cílům environmentální kvality, které pro ně byly stanoveny podle článku 4. Členské státy mohou k usnadnění tohoto hodnocení využít modelovacích postupů.

Pro vodní útvary identifikované z hlediska splnění cílů environmentální kvality jako rizikové bude v odpovídajících případech provedena další charakterizace sloužící k optimalizaci návrhu jak programů monitorování požadovaných ve smyslu článku 8, tak programů opatření požadovaných článkem 11.

2. PODZEMNÍ VODY

2.1. Výchozí charakterizace

Členské státy zpracují výchozí charakterizaci všech útvarů podzemních vod za účelem vyhodnocení jejich užívání a stupně rizika nedosažení cílů pro každý útvar podzemní vody podle článku 4. Pro tuto výchozí charakterizaci mohou členské státy slučovat útvary podzemních vod do skupin. Tato analýza může využívat existující hydrologické, geologické a pedologické údaje, data o užívání území, odtoku, odběrech a jiných veličinách, avšak musí stanovit:

- umístění a hranice útvaru nebo útvarů podzemních vod,
- vlivy, kterým jsou tyto útvary podzemních vod vystaveny včetně:
  - difuzních zdrojů znečištění
  - bodových zdrojů znečištění
  - odběrů vody
  - umělého doplňování,
- všeobecný charakter nadložních vrstev v povodí, ze kterého se útvar podzemní vody doplňuje,
- ty útvary podzemních vod, na kterých jsou přímo závislé ekosystémy povrchových vod nebo suchozemské ekosystémy.

2.2. Další charakterizace

Po výchozí charakterizaci zpracují členské státy další charakterizaci těch útvarů podzemních vod nebo jejich skupin, které byly identifikovány jako rizikové, a to za účelem získat přesnější vyhodnocení významnosti tohoto rizika a stanovit opatření požadovaná podle článku 11. Tato charakterizace bude tedy zahrnovat odpovídající informace o dopadech lidské činnosti, a kde to souvisí, také informace uvádějící:

- geologické charakteristiky útvaru podzemní vody včetně rozsahu a typu geologických jednotek,
- hydrogeologické charakteristiky útvaru podzemní vody včetně propustnosti, pórovitosti a napjatosti,
- charakteristiky povrchových sedimentů a půd v povodí, ze kterého se útvar podzemní vody doplňuje, včetně mocnosti, pórovitosti, propustnosti a absorpčních vlastností sedimentů a půd,
- stratifikační charakteristiky podzemní vody v daném útvaru podzemní vody,
- seznam souvisejících povrchových systémů včetně suchozemských ekosystémů a útvarů povrchové vody, se kterými je útvar podzemní vody hydraulicky spojen,
- odhady směrů a podílu výměny vody mezi útvarem podzemní vody a souvisejícími povrchovými systémy,
- dostačující data potřebná pro výpočet dlouhodobého ročního průměrného množství celkového doplňování podzemní vody,
- popis chemického složení podzemní vody, včetně specifikace míry ovlivnění lidskou činností. Při stanovování koncentrací přirozeného pozadí pro tyto útvary podzemních vod mohou členské státy použít typologie pro charakterizaci podzemní vody.

2.3. Posouzení dopadů lidské činnosti na podzemní vody

Pro ty útvary podzemních vod, které překračují hranice mezi dvěma nebo více členskými státy nebo které byly identifikovány podle výchozí charakterizace zpracované v souladu s oddílem 2.1 jako rizikové vzhledem k dosažení cílů stanovených pro každý vodní útvar podle článku 4, budou shromážděny a udržovány pro každý útvar podzemní vody, tam kde to souvisí, následující informace:

a) místa odběrů vody v útvaru podzemní vody s výjimkou:

- míst odběru vody poskytujících v průměru méně než 10 m^3 za den, nebo
- míst odběru vody určené pro lidskou spotřebu poskytujících v průměru méně než 10 m^3 za den nebo sloužících pro méně než 50 osob,

b) roční průměrný odběr vody z těchto míst;

c) chemické složení vody odebrané z útvaru podzemní vody;

d) poloha míst v útvaru podzemní vody, do kterých je voda přímo vypouštěna;

e) velikost vypouštění v těchto bodech;

f) chemické složení vod vypouštěných do útvaru podzemní vody a

g) využívání území v infiltrační oblasti nebo oblastech, ze kterých se podzemní voda doplňuje, včetně vnosu znečišťujících látek a antropogenních změn charakteristik doplňování, jako je např. odklonění odtoku a srážkových vod pro nepropustnost pozemků, umělou infiltraci, ohrázování nebo odvodnění.

2.4. Posouzení dopadů změn úrovně hladin podzemních vod

Členské státy také určí ty útvary podzemní vody, pro které mají být podle článku 4 stanoveny nižší cíle, včetně zvážení vlivů stavu příslušného útvaru na:

i. povrchové vody a související suchozemské ekosystémy
ii. regulaci vodních zdrojů, povodňovou ochranu a odvodnění území
iii. rozvoj společnosti.

2.5. Posouzení vlivu znečišťování na jakost podzemních vod

Členské státy určí ty útvary podzemní vody, pro které mají být v souladu s čl. 4 odst. 5 specifikovány nižší cíle, tj. kde v důsledku vlivu lidské činnosti určené v souladu s čl. 5 odst. 1 je útvar podzemní vody natolik znečištěn, že dosažení dobrého chemického stavu podzemní vody je neproveditelné nebo neúměrně nákladné.

PŘÍLOHA III

Ekonomická analýza

Ekonomická analýza musí obsahovat dostatečně podrobné informace (se zřetelem k nákladům souvisejícím se získáváním potřebných dat) s cílem:

a) provést odpovídající výpočty nezbytné k uplatnění principu návratnosti nákladů za vodohospodářské služby podle článku 9 se zřetelem na dlouhodobou prognózu nabídky a poptávky ve vztahu k užívání vody v oblasti povodí a tam, kde je to nezbytné na:

- odhady objemu, cen a nákladů souvisejících s vodohospodářskými službami a
- odhady souvisejících investic včetně prognózy těchto investic;

b) provést posouzení ohledně nákladově nejefektivnější kombinace opatření týkajících se užívání vody, která mají být začleněna do programu opatření ve smyslu článku 11, na základě odhadů potenciálních nákladů na tato opatření.

PŘÍLOHA IV

Chráněná území

1. Registr chráněných území požadovaný článkem 6 musí obsahovat dále uvedené typy chráněných území:

   i. území vyhrazená pro odběr vody pro lidskou spotřebu podle článku 7;

   ii. území vymezená pro ochranu hospodářsky významných druhů vázaných na vodní prostředí;

   iii. vodní útvary určené jako rekreační vody, včetně oblastí vymezených jako vody ke koupání podle směrnice 76/160/EHS;

   iv. oblasti citlivé na živiny včetně oblastí vymezených jako zranitelné podle směrnice 91/676/EHS a oblastí vymezených jako citlivé podle směrnice 91/271/EHS; a

   v. oblasti vymezené pro ochranu stanovišť nebo druhů, kde udržení nebo zlepšení stavu vody je důležitým faktorem jejich ochrany, včetně území Natura 2000 vymezených podle směrnice 92/43/EHS [1] a směrnice 79/409/EHS [2].

2. Souhrn informací v registru požadovaný jako součást plánu povodí musí obsahovat mapy znázorňující umístění každého chráněného území a popis právních předpisů Společenství a národních nebo místních právních předpisů, na jejichž základě byla tato území vymezena.

[1] Úř. věst. č. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/62/ES (Úř. věst. č. L 305, 8.11.1997, s. 42).
[2] Úř. věst. č. L 103, 25.4.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/49/ES (Úř. věst. č. L 223, 13.8.1997, s. 9).

PŘÍLOHA V

1. STAV POVRCHOVÝCH VOD

1.1. Složky kvality pro klasifikaci ekologického stavu
- 1.1.1. Řeky
- 1.1.2. Jezera
- 1.1.3. Brakické vody
- 1.1.4. Pobřežní vody
- 1.1.5. Umělé a silně ovlivněné útvary povrchové vody

1.2. Normativní definice klasifikace ekologického stavu
- 1.2.1. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu řek
- 1.2.2. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu jezer
- 1.2.3. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu brakických vod
- 1.2.4. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu pobřežních vod
- 1.2.5. Definice maximálního, dobrého a středního ekologického potenciálu umělých a silně ovlivněných vodních útvarů
- 1.2.6. Postup pro stanovení standardů chemické kvality členskými státy

1.3. Monitoring ekologického stavu a chemického stavu povrchových vod
- 1.3.1. Návrh situačního monitoringu
- 1.3.2. Návrh provozního monitoringu
- 1.3.3. Návrh průzkumného monitoringu
- 1.3.4. Četnost monitorování
- 1.3.5. Dodatečné požadavky na monitorování chráněných území
- 1.3.6. Normy pro monitorování složek kvality

1.4. Klasifikace a znázornění ekologického stavu

- 1.4.1. Porovnatelnost výsledků biologického monitoringu
- 1.4.2. Znázornění výsledků monitoringu a klasifikace ekologického stavu a ekologického potenciálu
- 1.4.3. Znázornění výsledků monitoringu a klasifikace chemického stavu

2. PODZEMNÍ VODY

2.1. Kvantitativní stav podzemních vod

- 2.1.1. Ukazatel pro klasifikaci kvantitativního stavu
- 2.1.2. Definice kvantitativního stavu

2.2. Monitorování kvantitativního stavu podzemních vod
- 2.2.1. Monitorovací síť úrovně hladin podzemních vod
- 2.2.2. Hustota monitorovacích míst
- 2.2.3. Četnost monitorování
- 2.2.4. Interpretace a znázornění kvantitativního stavu podzemních vod

2.3. Chemický stav podzemních vod
- 2.3.1. Ukazatele pro stanovení chemického stavu podzemních vod
- 2.3.2. Definice dobrého chemického stavu podzemních vod

2.4. Monitorování chemického stavu podzemních vod
- 2.4.1. Monitorovací síť podzemních vod
- 2.4.2. Situační monitoring
- 2.4.3. Provozní monitoring
- 2.4.4. Zjišťování trendů obsahu znečišťujících látek
- 2.4.5. Interpretace a znázornění chemického stavu podzemních vod

2.5. Znázornění stavu podzemních vod

1. STAV POVRCHOVÝCH VOD

1.1. Složky kvality pro klasifikaci ekologického stavu

1.1.1. Řeky

Biologické složky
- Složení a četnost vodní flóry
- Složení a četnost fauny bentických bezobratlých
- Složení, četnost a věková struktura rybí fauny

Hydromorfologické složky podporující biologické složky
- Hydrologický režim
  - velikost a dynamika proudění vody
  - propojení na útvary podzemní vody
- Kontinuita toku
- Morfologické podmínky
  - proměnlivost hloubky a šířky koryta toku
  - struktura a substrát dna toku
  - struktura příbřežní zóny

Chemické a fyzikálně chemické složky podporující biologické složky
- Všeobecné
  - Tepelné poměry
  - Kyslíkové poměry
  - Slanost
  - Acidobasický stav
  - Živinové podmínky
- Specifické znečišťující látky
  - Znečištění všemi identifikovanými prioritními látkami vypouštěnými do vodního útvaru
  - Znečištění jinými identifikovanými látkami vypouštěnými do vodního útvaru ve významných množstvích

1.1.2. Jezera

Biologické složky
- Složení, četnost a biomasa fytoplanktonu
- Složení a četnost další akvatické flóry
- Složení a četnost fauny bentických bezobratlých
- Složení, četnost a věková struktura rybí fauny

Hydromorfologické složky podporující biologické složky
- Hydrologický režim
  - velikost a dynamika proudění vody
  - doba zdržení
  - propojení na útvar podzemní vody
- Morfologické podmínky
  - proměnlivost hloubky jezera
  - velikost, struktura a substráty dna jezera
  - struktura břehů jezera

Chemické a fyzikálně chemické složky podporující biologické složky
- Všeobecné
  - Průhlednost vody
  - Tepelné poměry
  - Kyslíkové poměry
  - Slanost

Acidobazický stav
Živinové podmínky
Specifické znečišťující látky
Znečištění všemi identifikovanými prioritními látkami vypouštěnými do vodního útvaru
Znečištění jinými identifikovanými látkami vypouštěnými do vodního útvaru ve významných množstvích

1.1.3. Brakické vody

1.1.4. Pobřežní vody

1.1.5. Umělé a silně ovlivněné útvary povrchových vod

Za kvalitativní složky využitelné pro umělé a silně ovlivněné útvary povrchových vod budou považovány složky využitelné pro tu z předcházejících čtyř kategorií přirozených povrchových vod, která se příslušnému umělému nebo silně ovlivněnému útvaru povrchové vody nejvíce podobá.

1.2. Normativní definice klasifikace ekologického stavu

Tabulka 1.2.: Všeobecná definice pro řeky, jezera, brakické vody a pobřežní vody

Následující text poskytuje všeobecnou definici ekologické kvality. Pro účely klasifikace jsou v následujících tabulkách 1.2.1 až 1.2.4 uvedeny hodnoty kvalitativních složek ekologického stavu pro každou kategorii povrchových vod.

Složka	Velmi dobrý stav	Dobrý stav	Střední stav
Všeobecné General	Nevyskytují se žádné nebo jen velmi malé antropogenní změny hodnot fyzikálně chemických a hydromorfologických kvalitativních složek daného typu útvaru povrchové vody v porovnání s hodnotami spojenými s tímto typem v nenarušených podmínkách. Hodnoty biologických kvalitativních složek daného útvaru povrchové vody odpovídají těm, které se obvykle vyskytují u tohoto typu v nenarušených podmínkách a nevykazují žádné nebo jen malé známky narušení. Jde o typově specifické podmínky a společenstva.	Hodnoty biologických kvalitativních složek daného typu útvaru povrchové vody vykazují mírnou úroveň narušení vzniklého lidskou činností, avšak odlišují se pouze málo od těch, které se obvykle vyskytují u tohoto typu vodního útvaru v nenarušených podmínkách.	Hodnoty biologických kvalitativních složek daného typu útvaru povrchové vody se středně odlišují od těch, které se obvykle vyskytují u tohoto typu útvaru povrchové vody v nenarušených podmínkách. Hodnoty vykazují střední známky narušení vyvolaného lidskou činností a jsou významně více ovlivněny než u dobrého stavu

Vody dosahující nižší než střední stav budou klasifikovány jako poškozené nebo zničené.

Vody, jež vykazují známky velkých změn hodnot složek biologické kvality pro daný typ útvaru povrchové vody a ve kterých se odpovídající biologická společenstva podstatně liší od společenstev vyskytujících se v tomto typu útvaru povrchové vody za nenarušených podmínek, budou klasifikovány jako poškozené.

Vody, jež vykazují známky těžkých změn hodnot složek biologické kvality pro daný typ útvaru povrchové vody a ve kterých se nevyskytuje velká část odpovídajících biologických společenstev obvykle žijících v tomto typu útvaru povrchové vody za nenarušených podmínek, budou klasifikovány jako zničené.

1.2.1. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu řek

Složky biologické kvality

Složka	Velmi dobrý stav	Dobrý stav	Střední stav
Fytoplankton	Taxonomické složení fytoplanktonu plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Průměrná četnost fytoplanktonu se plně shoduje s typově specifickými fyzikálně chemickými podmínkami a není taková, aby významně měnila typově specifické vlastnosti průhlednosti vody. Kvetení planktonu se vyskytuje s četností a intenzitou, které odpovídají daným typově specifickým fyzikálně chemickým podmínkám.	Vyskytují se slabé změny ve složení a četnosti taxonů fytoplanktonu v porovnání s typově specifickými společenstvy. Tyto změny neindikují žádný zrychlený růst řas mající za následek nežádoucí narušení rovnováhy organismů přítomných ve vodním útvaru nebo fyzikálně chemické kvality vody nebo sedimentů. Může se vyskytovat slabý nárůst četnosti a intenzity typově specifického kvetení planktonu.	Složení taxonů fytoplanktonu se středně odlišuje od typově specifických společenstev. Četnost je středně narušena a může být taková, že vyvolává významné nežádoucí narušení hodnot jiných biologických nebo fyzikálně chemických kvalitativních složek. Může se vyskytovat střední nárůst četnosti a intenzity kvetení planktonu. Trvalé kvetení může nastávat v letních měsících.
Makrofyta a fytobentos	Taxonomické složení plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Nevyskytují se žádné zjistitelné změny v průměrné četnosti makrofyt a fytobentosu.	Vyskytují se slabé změny ve složení a četnosti taxonů makrofyt a fytobentosu v porovnání s typově specifickými společenstvy. Tyto změny neindikují žádný zrychlený růst fytobentosu nebo vyšších forem rostlinného života mající za následek nežádoucí narušení rovnováhy organismů přítomných ve vodním útvaru nebo fyzikálně chemické kvality vody nebo sedimentů. Společenstvo fytobentosu není nepříznivě ovlivněno chomáči a povlaky bakterií vyskytujících se v důsledku lidské činnosti.	Složení taxonů makrofyt a fytobentosu se středně odlišuje od typově specifického společenstva a je významně více narušeno než u dobrého stavu. Jsou zjevné střední změny v průměrné četnosti makrofyt a fytobentosu. Společenstvo fytobentosu může být zasaženo a v některých oblastech nahrazeno chomáči a povlaky bakterií vyskytujících se v důsledku lidské činnosti.
Fauna bentických bezobratlých	Taxonomické složení a četnost plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Poměr taxonů citlivých a necitlivých k narušení nevykazuje žádné známky odlišnosti od nenarušených podmínek. Úroveň rozmanitosti taxonů bezobratlých nevykazuje žádné známky změn oproti nenarušeným podmínkám.	Vyskytují se slabé změny ve složení a četnosti taxonů bezobratlých v porovnání s typově specifickými společenstvy. Poměr taxonů citlivých a necitlivých k narušení vykazuje malou odlišnost od typově specifických hodnot. Úroveň rozmanitosti taxonů bezobratlých vykazuje slabé známky změn oproti typově specifickým úrovním.	Složení a četnost taxonů bezobratlých se středně odlišuje od typově specifických společenstev. Chybí hlavní taxonomické skupiny typově specifického společenstva. Poměr taxonů citlivých a necitlivých k narušení a úroveň rozmanitosti jsou podstatně pod typově specifickou úrovní a významně nižší než u dobrého stavu.
Fauna ryb	Druhové složení a četnost plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Vyskytují se všechny typově specifické druhy citlivé na narušení. Věková struktura rybích společenstev vykazuje slabé známky antropogenního narušení a neindikuje poruchy reprodukce ani vývoje žádného konkrétního druhu.	Vyskytují se slabé změny v druhovém složení a četnosti od typově specifických společenstev, které jsou přisouditelné antropogenním vlivům na složky fyzikálně chemické a hydromorfologické kvality. Věková struktura společenství ryb vykazuje známky narušení, které jsou přisouditelné antropogenním vlivům na fyzikálně chemické a hydromorfologické složky kvality, a v několika případech indikují poruchy v reprodukci nebo vývoji určitých druhů do té míry, že některé věkové skupiny mohou chybět.	Složení a četnost druhů ryb se středně odlišuje od typově specifických společenstev, což je přisouditelné antropogenním vlivům na složky fyzikálně chemické a hydromorfologické kvality. Věková struktura společenství ryb vykazuje silné známky antropogenního narušení v takovém rozsahu, že střední podíl typově specifických druhů chybí nebo je velmi málo četný.

Složky hydromorfologické kvality - Hydromorphological quality elements

Složka	Velmi dobrý stav	Dobrý stav	Střední měrný stav
Hydrologický režim	Velikost a dynamika proudění a z toho plynoucí souvislosti s podzemními vodami plně nebo téměř plně odpovídají nenarušeným podmínkám.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Kontinuita toku	Kontinuita toku není narušena antropogenními činnostmi a umožňuje nerušenou migraci vodních organismů i transport sedimentů.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Morfologické podmínky	Uspořádání říčního koryta, proměnlivost jeho šířky a hloubky, rychlosti proudění, vlastnosti substrátu a jak struktura, tak vlastnosti příbřežních zón zcela nebo téměř zcela odpovídají nenarušeným podmínkám.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.

Složky fyzikálně chemické kvality [1]

Složka	Velmi dobrý stav	Dobrý stav	Střední stav
Všeobecné podmínky	Hodnoty fyzikálně chemických složek plně nebo téměř plně odpovídají nenarušeným podmínkám. Koncentrace živin zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek. Stupeň slanosti, pH, kyslíková bilance, kyselinová neutralizační kapacita a teplota nevykazují známky antropogenního narušení a zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek.	Teplota, kyslíková bilance, pH, kyselinová neutralizační kapacita ani slanost nepřekračují rozmezí stanovená tak, aby se zabezpečily funkce typově specifického ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality. Koncentrace živin nepřekračují úrovně stanovené tak, aby se zabezpečily funkce ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Specifické syntetické znečišťující látky	Koncentrace blízké nule a přinejmenším pod mezemi detekce všeobecně používaných nejvyspělejších analytických postupů.	Koncentrace nepřekračují standardy stanovené v souladu s postupem podrobně uvedeným v oddílu 1.2.6, aniž je dotčena směrnice 91/414/ES a směrnice 98/8/ES. (< EQS)	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Specifické nesyntetické znečišťující látky	Koncentrace zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek (hodnoty pozadí = bgl).	Koncentrace nepřekračují standardy stanovené v souladu s postupem podrobně uvedeným v oddílu 1.2.6 [2], aniž je dotčena směrnice 91/414/ES a směrnice 98/8/ES. (< EQS)	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.

[1] Používají se následující zkratky: bgl = hodnota pozadí, EQS = standard environmentální kvality.

[2] Uplatnění standardů odvozených na základě tohoto protokolu nemá vyžadovat snížení koncentrací polutantů pod úroveň hodnot pozadí: (EQS > bgl)

1.2.2. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu jezer

Složky biologické kvality

Složka	Velmi dobrý stav	Dobrý stav	Střední stav
Fytoplankton	Taxonomické složení a četnost fytoplanktonu plně nebo téměř plně odpovídají nenarušeným podmínkám. Průměrná biomasa fytoplanktonu se shoduje s typově specifickými fyzikálně chemickými podmínkami a není taková, aby významně měnila typově specifické vlastnosti průhlednosti vody. Kvetení planktonu se vyskytuje s četností a intenzitou, které odpovídají daným typově specifickým fyzikálně chemickým podmínkám.	Vyskytují se slabé změny ve složení a četnosti taxonů fytoplanktonu v porovnání s typově specifickými společenstvy. Tyto změny neindikují žádný zrychlený růst řas mající za následek nežádoucí narušení rovnováhy organismů přítomných ve vodním útvaru nebo fyzikálně chemické kvality vody nebo sedimentů. Může se vyskytovat slabý nárůst četnosti a intenzity typově specifického kvetení planktonu.	Složení a četnost taxonů fytoplanktonu se středně odlišuje od typově specifických společenstev. Biomasa je středně narušena a může být taková, že vyvolává významné nežádoucí narušení stavu jiných biologických kvalitativních složek a fyzikálně chemické kvality vody nebo sedimentů. Může se vyskytovat střední nárůst četnosti a intenzity kvetení planktonu. Trvalé kvetení může nastávat v letních měsících.
Makrofyta a fytobentos	Taxonomické složení plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Nevyskytují se žádné zjistitelné změny v průměrné četnosti makrofyt a fytobentosu.	Vyskytují se slabé změny ve složení a četnosti taxonů makrofyt a fytobentosu v porovnání s typově specifickými společenstvy. Tyto změny neindikují žádný zrychlený růst fytobentosu nebo vyšších forem rostlinného života mající za následek nežádoucí narušení rovnováhy organismů přítomných ve vodním útvaru nebo fyzikálně chemické jakosti vody. Společenstvo fytobentosu není nepříznivě ovlivněno chomáči a povlaky bakterií vyskytujících se v důsledku lidské činnosti.	Složení taxonů makrofyt a fytobentosu se středně odlišuje od typově specifických společenstev a je významně více narušeno než při dobré kvalitě. Jsou zjevné střední změny v průměrné četnosti makrofyt a fytobentosu. Společenstvo fytobentosu může být zasaženo a v některých oblastech nahrazeno chomáči a povlaky bakterií vyskytujících se v důsledku lidské činnosti.
Fauna bentických bezobratlých	Taxonomické složení a četnost plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Poměr taxonů citlivých a necitlivých k narušení nevykazuje žádné známky odlišnosti od nenarušených podmínek. Úroveň rozmanitosti taxonů bezobratlých nevykazuje žádné známky změn oproti nenarušeným podmínkám.	Vyskytují se slabé změny ve složení a četnosti taxonů bezobratlých v porovnání s typově specifickými společenstvy. Poměr taxonů citlivých a necitlivých k narušení vykazuje malou odlišnost od typově specifických hodnot. Úroveň rozmanitosti taxonů bezobratlých vykazuje slabé známky změn oproti typově specifickým úrovním.	Složení a četnost taxonů bezobratlých se středně odlišuje od typově specifických podmínek. Nevyskytují se hlavní taxonomické skupiny typově specifického společenstva. Poměr taxonů citlivých a necitlivých k narušení a úroveň rozmanitosti jsou podstatně pod typově specifickou úrovní a významně nižší než u dobrého stavu.
Fauna ryb	Druhové složení a četnost plně nebo téměř plně odpovídá nenarušeným podmínkám. Vyskytují se všechny typově specifické druhy citlivé na narušení. Věková struktura rybích společenstev vykazuje zanedbatelné známky antropogenního narušení a neindikuje poruchy reprodukce ani vývoje žádného konkrétního druhu.	Vyskytují se slabé změny v druhovém složení a četnosti od typově specifických společenstev, které jsou přisouditelné antropogenním vlivům na složky fyzikálně chemické a hydromorfologické kvality. Věková struktura rybích společenstev vykazuje známky narušení, které jsou přisouditelné antropogenním vlivům na fyzikálně chemické a hydromorfologické složky kvality, a někde indikují poruchy v reprodukci nebo vývoji určitých druhů do té míry, že některé věkové skupiny mohou chybět.	Složení a četnost druhů ryb se středně odlišuje od typově specifických společenstev, což je přisouditelné antropogenním vlivům na fyzikálně chemické a hydromorfologické složky kvality. Věková struktura rybích společenstev vykazuje silné známky narušení, které je přisouditelné antropogenním vlivům na fyzikálně chemické a hydromorfologické složky kvality a které dosahuje té míry, že střední podíl typově specifických druhů chybí nebo je velmi málo hojný.

Složky hydromorfologické kvality

Složka	Velmi dobrý stav	Dobrý stav	Střední stav
Hydrologický režim	Velikost a dynamika proudění, úroveň hladiny, doba zdržení a z nich plynoucí souvislosti s podzemními vodami plně nebo téměř plně odpovídají nenarušeným podmínkám.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Morfologické podmínky	Proměnlivost hloubky jezera, množství a struktura substrátu a jak struktura, tak vlastnosti příbřežní zóny jezera zcela nebo téměř zcela odpovídají nenarušeným podmínkám.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.

Složky fyzikálně chemické kvality [3]

Složka - Element	Velmi dobrý stav - High status	Dobrý stav - Good status	Střední stav - Moderate status
Všeobecné podmínky	Hodnoty fyzikálně chemických složek plně nebo téměř plně odpovídají nenarušeným podmínkám. Koncentrace živin zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek. Stupeň slanosti, pH, kyslíková bilance, kyselinová neutralizační kapacita, průhlednost a teplota vody nevykazují známky antropogenního narušení a zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek.	Teplota, kyslíková bilance, pH, kyselinová neutralizační kapacita, průhlednost vody ani slanost nepřekračují rozmezí stanovená tak, aby se zabezpečily funkce ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality. Koncentrace živin nepřekračují úrovně stanovené tak, aby se zabezpečily funkce ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Specifické syntetické znečišťující látky	Koncentrace blízké nule a přinejmenším pod mezemi detekce všeobecně používaných nejvyspělejších analytických technik.	Koncentrace nepřekračují standardy stanovené v souladu s postupem podrobně uvedeným v oddílu 1.2.6, aniž je dotčena směrnice 91/414/ES a směrnice 98/8/ES. (< EQS)	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Specifické nesyntetické znečišťující látky Specific non-synthetic pollutants	Koncentrace zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek (hodnoty pozadí = bgl).	Koncentrace nepřekračují standardy stanovené v souladu s postupem podrobně uvedeným v oddílu 1.2.6 [4], aniž je dotčena směrnice 91/414/ES a směrnice 98/8/ES. (< EQS)	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.

[3] Používají se následující zkratky: bgl = hodnota pozadí, EQS = standard environmentální kvality.

[4] Uplatnění standardů odvozených na základě tohoto protokolu nemá vyžadovat snížení koncentrací polutantů pod úroveň hodnot pozadí: (EQS > bgl).

1.2.3. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu brakických vod

1.2.4. Definice velmi dobrého, dobrého a středního ekologického stavu pobřežních vod

1.2.5. Definice maximálního, dobrého a středního ekologického potenciálu silně ovlivněných nebo umělých vodních útvarů

Složka	Maximální ekologický potenciál	Dobrý ekologický potenciál	Střední ekologický potenciál
Složky biologické kvality	Hodnoty příslušných složek biologické kvality odpovídají v co největší míře hodnotám přiřazeným nejbližšímu typu útvaru povrchové vody při daných fyzikálních podmínkách, které vyplývají z umělých nebo silně ovlivněných charakteristik vodního útvaru.	Existují slabé změny hodnot příslušných složek biologické kvality v porovnáním s hodnotami odpovídajícími maximálnímu ekologickému potenciálu.	Existují středně velké změny hodnot příslušných složek biologické kvality v porovnání s hodnotami odpovídajícími maximálnímu ekologickému potenciálu. Hodnoty jsou významně více narušeny než hodnoty zjišťované při dobré kvalitě.
Hydromorfologické složky Hydromorphological elements	Hydromorfologické podmínky odpovídají těm, při kterých je ovlivnění útvaru povrchové vody výhradně výsledkem pouze umělých nebo silně ovlivněných charakteristik vodního útvaru, po té co byla přijata veškerá nápravná opatření k tomu, aby se zajistilo co nejtěsnější přiblížení k ekologické spojitosti vodních útvarů, zejména s ohledem na migraci fauny a vhodná místa pro rozmnožování a tření.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Fyzikálně chemické složky - Physicochemical elements			
Všeobecné podmínky	Fyzikálně chemické složky plně nebo téměř plně odpovídají nenarušeným podmínkám zjišťovaným v typu útvaru povrchové vody, který je nejblíže srovnatelný s příslušným umělým nebo silně ovlivněným vodním útvarem. Koncentrace živin zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za takto nenarušených podmínek. Hodnoty teplot, kyslíkové bilance a pH odpovídají hodnotám zjištěným v nejblíže srovnatelných útvarech povrchové vody za nenarušených podmínek.	Hodnoty fyzikálně chemických složek jsou v rozmezí stanoveném tak, aby se zabezpečily funkce ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality. Teplota a pH nepřekračují rozmezí stanovená tak, aby se zabezpečily funkce ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality. Koncentrace živin nepřekračují úrovně stanovené tak, aby se zabezpečily funkce ekosystému a byly dosaženy výše specifikované hodnoty pro složky biologické kvality.	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Specifické syntetické polutanty	Koncentrace blízké nule a přinejmenším pod mezemi detekce všeobecně používaných nejvyspělejších analytických postupů.	Koncentrace nepřekračují standardy stanovené v souladu s postupem podrobně uvedeným v oddílu 1.2.6, aniž je dotčena směrnice 91/414/ES a směrnice 98/8/ES. (< EQS)	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.
Specifické nesyntetické polutanty	Koncentrace zůstávají v rozmezí obvykle se vyskytujícím za nenarušených podmínek zjištěných u typu útvaru povrchové vody, který je nejblíže srovnatelný s příslušným umělým nebo silně ovlivněným vodním útvarem. (hodnoty pozadí = bgl)	Koncentrace nepřekračují standardy stanovené v souladu s postupem podrobně uvedeným v oddílu 1.2.6 [9], aniž je dotčena směrnice 91/414/ES a směrnice 98/8/ES. (< EQS)	Podmínky v souladu s dosažením výše uvedených hodnot pro složky biologické kvality.

[9] Uplatnění standardů odvozených na základě tohoto protokolu nemá vyžadovat snížení koncentrací polutantů pod úroveň hodnot pozadí.

1.2.6. Postup pro stanovení standardů chemické kvality členskými státy

Při odvozování standardů environmentální kvality pro znečišťující látky vyjmenované v bodech 1 až 9 přílohy VIII k ochraně vodní bioty budou členské státy postupovat v souladu s následujícími ustanoveními. Standardy mohou být stanoveny pro vodu, sedimenty a biotu.

Všude, kde je to možné, budou získány jak akutní, tak i chronické údaje pro níže uvedené taxony, které jsou relevantní pro předmětné typy vodních útvarů a také pro ostatní akvatické taxony, pro které existují dostupná data. "Základní soubor" taxonů zahrnuje:

- řasy a/nebo makrofyty,
- dafnie nebo reprezentativní organismy pro slané vody,
- ryby.

Stanovení standardu environmentální kvality

Pro stanovení maximální průměrné roční koncentrace platí následující postup:

i. členské státy stanoví přiměřené bezpečnostní faktory vždy v souladu s povahou a kvalitou dostupných dat, návodem uvedeným v oddílu 3.3.1 části II "Technického návodu na podporu směrnice Komise 93/67/EHS o hodnocení rizik u nově ohlášených látek a nařízení Komise (ES) č. 1488/94 o hodnocení rizik pro existující látky" a bezpečnostními faktory uvedenými v následující tabulce:

	Bezpečnostní faktor
Nejméně jeden akutní $L(E)C_{50}$ z každého ze tří trofických úrovní základního souboru	1 000
Jeden chronický NOEC (buď ryba nebo dafnie nebo reprezentativní organismus pro slané vody)	100
Dva chronické NOEC z druhů představujících dvě trofické úrovně (ryba a/nebo dafnie nebo reprezentativní organismus pro slané vody a/nebo řasy)	50
Chronické NOEC z nejméně tří druhů (obvykle ryba, dafnie nebo reprezentativní organismus pro slané vody a řasy) představující tři trofické úrovně	10
Ostatní případy včetně pozorovaných dat nebo modelových ekosystémů, které umožňují výpočet a aplikaci přesnějších bezpečnostních faktorů	Hodnocení případ od případu

ii. pokud existují dostupná data o persistenci a bioakumulaci, budou vzata v úvahu při odvozování konečných hodnot standardů environmentální kvality;

iii. takto odvozené standardy by měly být porovnány s výsledky studií v terénu. Pokud budou zjištěny velké rozdíly, bude odvození přezkoumáno, aby bylo umožněno vypočítat přesnější bezpečnostní faktor;

iv. odvozený standard bude oponován a podroben veřejné konzultaci, včetně umožnění výpočtu přesnějšího bezpečnostního faktoru.

1.3. Monitoring ekologického stavu a chemického stavu povrchových vod

Monitorovací síť povrchových vod musí být zřízena v souladu s požadavky článku 8. Monitorovací síť musí být navržena tak, aby poskytla souvislý a vyčerpávající přehled o ekologickém a chemickém stavu v rámci každého povodí a aby umožnila klasifikaci vodních útvarů do pěti tříd odpovídajících normativním definicím v části 1.2. Členské státy zařadí do plánu povodí mapu nebo mapy znázorňující monitorovací síť povrchových vod.

Na základě charakteristik a zhodnocení dopadů zpracovaných v souladu s článkem 5 a přílohou II zřídí členské státy pro každé období platnosti plánu povodí situační monitorovací program a provozní monitorovací program. Pro členské státy může být v některých případech též potřebné zřídit programy situačního monitoringu.

Členské státy budou monitorovat ukazatele, které jsou indikativní pro stav každé příslušné kvalitativní složky. Při výběru ukazatelů pro složky biologické kvality budou členské státy identifikovat přiměřenou taxonomickou úroveň potřebnou pro dosažení přiměřené spolehlivosti a přesnosti klasifikace kvalitativních složek. Odhady úrovně spolehlivosti a přesnosti výsledků získaných monitorovacími programy budou uvedeny v plánu.

1.3.1. Návrh situačního monitoringu

Cíl

Členské státy zřídí programy situačního monitoringu, aby získaly informace pro:

- doplnění a potvrzení postupu hodnocení dopadů detailně popsaného v příloze II,
- účelný a efektivní návrh budoucích monitorovacích programů,
- hodnocení dlouhodobých změn přírodních podmínek a
- hodnocení dlouhodobých změn způsobených všeobecnou antropogenní činností.

Výsledky monitorování musí být přezkoumávány a využívány, v kombinaci s postupem hodnocení dopadů popsaným v příloze II, k určení požadavků na monitorovací programy ve stávajících a následných plánech povodí.

Výběr monitorovacích míst

Situační monitoring musí být prováděn na dostatečném počtu útvarů povrchových vod tak, aby umožnil hodnocení celkového stavu povrchových vod v každém povodí nebo dílčím povodí v oblasti povodí. Při výběru těchto vodních útvarů členské státy zajistí, aby byl podle okolností monitoring prováděn v místech:

- kde je velikost průtoků významná pro oblast povodí jako celek, včetně míst na velkých tocích, kde je plocha povodí větší než 2 500 km^2,
- kde je objem vody v rámci oblasti povodí významný, včetně velkých jezer a nádrží,
- kde významné vodní útvary přesahují hranice členských států,
- stanovených rozhodnutím o výměně informací 77/795/EHS, a

na dalších místech, která jsou potřebná k odhadům zatížení znečišťujícími látkami přenášeným přes hranice členských států a do mořského prostředí.

Výběr kvalitativních složek

Situační monitoring musí být prováděn na každém monitorovacím místě po období jednoho roku v průběhu období, které pokrývá plán povodí, pro:

- ukazatele indikativní pro všechny složky biologické kvality,
- ukazatele indikativní pro všechny složky hydromorfologické kvality,
- ukazatele indikativní pro všechny všeobecné složky fyzikálně chemické kvality,
- prioritní znečišťující látky vypouštěné v povodí nebo dílčím povodí,
- ostatní znečišťující látky vypouštěné v povodí nebo dílčím povodí ve významných množstvích,

pokud předcházející situační monitoring neprokázal, že předmětný vodní útvar dosáhl dobrého stavu a zároveň posouzení vlivů lidských činností uskutečněné ve smyslu přílohy II nepřineslo důkazy o tom, že se tyto vlivy změnily. V takovýchto případech bude situační monitoring prováděn jednou za období platnosti tří navazujících plánů povodí.

1.3.2. Návrh provozního monitoringu

Provozní monitoring musí zajistit:

- zjištění stavu těch vodních útvarů, které byly identifikovány z hlediska dosažitelnosti environmentálních cílů jako rizikové, a
- vyhodnocení všech změn stavu těchto vodních útvarů vyplývajících z programů opatření.

V období platnosti plánu povodí může být program upraven podle informací získaných jako součást požadavků přílohy II nebo jako součást této přílohy, zejména, aby se umožnilo snížení četnosti tam, kde byl dopad posouzen jako nevýznamný, nebo kde byl odstraněn hlavní vliv.

Výběr monitorovacích míst

Provozní monitoring musí být prováděn pro všechny vodní útvary, které byly na základě buď hodnocení dopadů provedeného v souladu s přílohou II nebo situačního monitoringu identifikovány jako rizikové z hlediska možnosti dosažení jejich environ-mentálních cílů stanovených podle článku 4 a pro ty vodní útvary, do kterých se vypouštějí látky z prioritního seznamu. Pro látky z prioritního seznamu budou monitorovací místa zvolena tak, jak je specifikováno v právních předpisech stanovujících relevantní standardy environmentální kvality. Ve všech ostatních případech, včetně těch, kde pro látky z prioritního seznamu příslušná legislativa neuvádí specifický návod, budou monitorovací místa vybrána následovně:

- pro vodní útvary ohrožené vlivy významných bodových zdrojů znečištění, dostatečný počet monitorovacích míst v rámci každého vodního útvaru tak, aby se vyhodnotila velikost a dopady vlivů bodového zdroje. Pokud je vodní útvar vystaven vlivům více bodových zdrojů znečištění, mohou být monitorovací místa vybrána tak, aby byla vyhodnocena velikost a dopady těchto vlivů jako celku,
- pro vodní útvary ohrožené vlivy významných difuzních zdrojů znečištění, dostatečný počet monitorovacích míst v rámci vybraných vodních útvarů tak, aby se vyhodnotila velikost a dopady ovlivnění těmito difuzními zdroji. Výběr vodních útvarů se uskuteční tak, aby representovaly relativní rizika vyplývající z výskytu ovlivnění difuzními zdroji a relativní rizika nedosažení dobrého stavu povrchových vod,
- pro vodní útvary ohrožené významnými hydromorfologickými vlivy, dostatečný počet monitorovacích míst v rámci vybraných vodních útvarů tak, aby se vyhodnotila velikost a dopady těchto hydromorfologických vlivů. Výběr vodních útvarů musí být indikativní pro celkový dopad hydromorfologických vlivů, jimž jsou všechny vodní útvary vystaveny.

Výběr kvalitativních složek

Pro vyhodnocení velikosti vlivů, kterým jsou vystaveny útvary povrchových vod, musí členské státy monitorovat ty kvalitativní složky, které jsou indikativní pro vlivy, jimž jsou vodní útvary vystaveny. Pro vyhodnocení dopadu těchto vlivů musí členské státy monitorovat jako relevantní:

- ukazatele indikativní pro složku nebo složky biologické kvality, které jsou nejcitlivější vůči vlivům, jimž jsou vodní útvary vystaveny,
- všechny vypouštěné prioritní látky a jiné znečišťující látky vypouštěné ve významných množstvích,
- ukazatele indikativní pro tu složku hydromorfologické kvality, která je nejcitlivější vůči zjištěnému vlivu.

1.3.3 Návrh průzkumného monitoringu

Cíl

Průzkumný monitoring musí být prováděn:

- tam, kde nejsou známy příčiny jakýchkoliv mimořádných jevů,
- tam, kde situační monitoring indikuje, že není pravděpodobné dosáhnout cílů stanovených pro daný vodní útvar podle článku 4 a dosud nebyl zřízen provozní monitoring, a to s cílem zjistit příčiny nedosažení environmentálních cílů vodního útvaru nebo útvarů, nebo

- ke zjištění velikosti a dopadů havarijního znečištění,

a musí poskytnout informace pro zřízení programu opatření k dosažení environmentálních cílů a specifických opatření nezbytných k nápravě dopadů havarijního znečištění.

1.3.4. Četnost monitorování

Pro období situačního monitoringu mají být aplikovány níže uvedené hodnoty četností monitorování ukazatelů indikativních pro fyzikálně chemické kvalitativní složky, pokud nebudou na základě odborných vědomostí nebo expertního posudku zdůvodněny delší intervaly. Pro biologické nebo hydromorfologické kvalitativní složky bude monitorování provedeno alespoň jednou v průběhu období průzkumného monitoringu.

Pro provozní monitoring musí být potřebná četnost monitorování pro každý ukazatel určena členskými státy tak, aby zabezpečila dostatečné údaje pro spolehlivé vyhodnocení stavu příslušné kvalitativní složky. Vodítkem je, že se monitoring má uskutečňovat v intervalech, které nepřesahují ty, jež jsou uvedeny v následující tabulce, pokud nebudou na základě odborných znalostí nebo expertního posudku zdůvodněny delší intervaly.

Četnosti musí být zvoleny tak, aby se dosáhla přijatelná úroveň spolehlivosti a přesnosti. Odhady spolehlivosti a přesnosti dosažené provozovaným monitorovacím systémem musí být uvedeny v plánu povodí.

Četnost monitorování musí být zvolena se zřetelem na proměnlivost ukazatelů vyplývající jak z přírodních, tak z antropogenních podmínek. Období, ve kterých bude monitoring prováděn, musí být vybrána tak, aby se minimalizoval vliv sezónní proměnlivosti na výsledky a tím se zajistilo, že výsledky odrážejí změny ve vodním útvaru v důsledku změn antropogenních vlivů. Bude-li to nezbytné pro dosažení tohoto cíle, musí být prováděn dodatečný monitoring v průběhu různých ročních období téhož roku.

Složky kvality	Řeky	Jezera
Biologické		
Fytoplankton	6 měsíců	6 měsíců-
Jiná vodní flóra	3 roky	3 roky
Makrobezobratlí	3 roky	3 roky
Ryby	3 roky	3 roky
Hydromorfologické		
Kontinuita	6 let	
Hydrologie	nepřetržitě	1 měsíc
Morfologie	6 let	6 let
Fyzikálně chemické		
Teplotní poměry	3 měsíce	3 měsíce
Kyslíkové poměry	3 měsíce	3 měsíce
Slanost	3 měsíce	3 měsíce
Stav živin	3 měsíce	3 měsíce
Stav acidifikace	3 měsíce	3 měsíce
Ostatní znečišťující látky	3 měsíce	3 měsíce
Prioritní látky	1 měsíc	1 měsíc

1.3.5. Dodatečné monitorovací požadavky pro chráněná území

Výše požadované monitorovací programy musí být doplněny s cílem splnit následující požadavky:

Místa odběru pitné vody

Útvary povrchové vody určené podle článku 7, které poskytují v průměru více než 100 m^3 za den, musí být určeny jako monitorovací místa a musí být předmětem takového doplňkového monitoringu, který může být nezbytný pro splnění požadavků tohoto článku. Na těchto útvarech musí být monitorovány všechny vypouštěné prioritní látky a všechny ostatní látky vypouštěné ve významných množstvích, které by mohly ovlivnit stav vodního útvaru a které jsou omezovány dle ustanovení směrnice o pitné vodě. Monitoring musí být prováděn v souladu s následujícími četnostmi:

Počet zásobovaných obyvatel	Četnost
< 10 000	4 x za rok
10 000 až 30 000	8 x za rok
> 30 000	12 x za rok

Chráněné oblasti stanovišť a druhů

Vodní útvary vytvářející tyto oblasti musí být začleněny do výše uvedených programů provozního monitoringu tam, kde budou na základě hodnocení dopadů a situačního monitoringu identifikovány jako rizikové z hlediska dosažení environmentálních cílů podle článku 4. Monitoring bude prováděn k vyhodnocení velikosti a dopadu všech příslušných významných vlivů na tyto útvary a tam, kde je to nutné k vyhodnocení změn stavu těchto útvarů vyplývajících z programů opatření. Monitoring bude pokračovat, dokud tyto oblasti nevyhoví požadavkům souvisejícím s vodou v právních předpisech, kterými byly vyhlášeny, a dokud nebudou splněny cíle podle článku 4.

1.3.6. Normy pro monitorování kvalitativních složek

Metody použité pro monitorování typových ukazatelů musí odpovídat dále uvedeným mezinárodním normám nebo takovým národním nebo mezinárodním normám, které zabezpečí získání dat stejné odborné kvality a srovnatelnosti.

Odběry vzorků makrobezobratlých

ISO 5667-3: 1995	Jakost vody - Odběr vzorků - Část 3: Návod k uchovávání vzorků a zacházení s nimi
EN 27828: 1994	Jakost vody - Metody odběru biologických vzorků - Návod na odběr vzorků bentických makrobezobratlých ruční síťkou
EN 28265: 1994	Jakost vody - Metody odběru biologických vzorků - Návod pro navrhování a používání kvantitativních vzorkovačů pro bentické makrobezobratlé na kamenitých substrátech v mělkých vodách
ISO 9391: 1995	Jakost vody - Odběr vzorků makrobezobratlých v hlubokých vodách - Návod na použití kolonizace, kvalitativních a kvantitativních vzorkovačů
ISO/CD 8689.1: 1999	Biologická klasifikace řek, Část I: Návod na interpretaci dat biologické kvality z průzkumů bentických makrobezobratlých v tekoucích vodách
ISO/CD 8689.2: 1999	Biologická klasifikace řek, Část II: Návod na interpretaci dat biologické kvality z průzkumů bentických makrobezobratlých v tekoucích vodách

Odběr vzorků makrofyt- Příslušné normy CEN/ISO až budou vydány

Odběr vzorků ryb- Příslušné normy CEN/ISO až budou vydány

Odběr vzorků rozsivek - Příslušné normy CEN/ISO až budou vydány

Normy pro fyzikálně chemické ukazatele - Příslušné normy CEN/ISO

Normy pro hydromorfologické ukazatele - Příslušné normy CEN/ISO

1.4. Klasifikace a znázornění ekologického stavu

1.4.1. Porovnatelnost výsledků biologického monitoringu

i. Členské státy zřídí monitorovací systémy pro účely odhadování hodnot složek biologické kvality specifikovaných pro každou kategorii povrchových vod nebo pro silně ovlivněné a umělé útvary povrchové vody. Při aplikaci dále stanoveného postupu na silně ovlivněné nebo umělé vodní útvary mají být odkazy na ekologický stav chápány jako odkazy na ekologický potenciál. Takové systémy mohou využívat specifické živočišné druhy nebo skupiny druhů, které jsou reprezentativní pro kvalitativní složku jako celek.

ii. Po zabezpečení srovnatelnosti těchto monitorovacích systémů musí být výsledky systémů provozovaných jednotlivými členskými státy pro účely klasifikace ekologického stavu vyjádřeny jako ekologické kvalitativní poměry. Tyto poměry musí představovat vztah mezi hodnotami biologických ukazatelů pozorovaných pro daný útvar povrchové vody a hodnotami těchto ukazatelů za referenčních podmínek uplatněných na tento útvar. Každý poměr bude vyjádřen ve formě číselné hodnoty od nuly do jedné, přičemž velmi dobrý ekologický stav budou představovat hodnoty blízké jedné a zničený ekologický stav hodnoty blízké nule.

iii. Každý členský stát rozdělí rozpětí ekologického kvalitativního poměru pro svůj monitorovací systém a každou kategorii povrchových vod do pěti tříd v rozmezí od velmi dobrého do zničeného ekologického stavu, jak je definováno v oddílu 1.2 tím, že přiřadí každé hranici mezi třídami číselnou hodnotu. Číselná hodnota pro

hranici mezi velmi dobrým a dobrým stavem a hodnota pro hranici mezi dobrým a středním stavem bude stanovena dále popsaným mezikalibračním porovnáním.

iv. Komise usnadní toto mezikalibrační porovnání s cílem zajistit, aby byly hranice tříd stanoveny v souladu s normativními definicemi v oddílu 1.2 a aby byly srovnatelné mezi jednotlivými členskými státy.

v. Jako součást tohoto porovnání Komise napomůže výměně informací mezi členskými státy, což povede k identifikaci rozmezí míst v každém ekoregionu ve Společenství; tato místa vytvoří mezikalibrační síť. Tato síť se bude skládat z míst vybraných z rozmezí typů útvarů povrchových vod vyskytujících se v každém ekoregionu. Pro každý vybraný typ útvaru povrchové vody bude síť obsahovat nejméně dvě místa odpovídající hranici mezi normativními definicemi velmi dobrého a dobrého stavu a nejméně dvě místa odpovídající hranici mezi normativními definicemi dobrého a středního stavu. Tato místa budou vybrána expertním posudkem založeným na společných průzkumech a veškerých dalších dostupných informacích.

vi. Každý monitorovací systém členského státu bude aplikován na ta místa na mezikalibrační síti, která jsou jak v ekoregionu, tak typu útvaru povrchové vody, na který má být systém aplikován ve shodě s požadavky této směrnice. Výsledky této aplikace budou použity ke stanovení číselných hodnot hranic příslušných tříd v každém monitorovacím systému členského státu.

vii. Do tří let od data nabytí účinnosti této směrnice připraví Komise návrh registru míst, která mají tvořit mezikalibrační síť, která může být upravena v souladu s postupy stanovenými v článku 21. Konečný registr míst bude založen do čtyř let od data nabytí účinnosti této směrnice a bude Komisí publikován.

viii. Komise a členské státy dokončí mezikalibrační porovnání do 18 měsíců od termínu publikování výsledného registru.

ix. Výsledky mezikalibračního porovnání a hodnoty stanovené pro klasifikace monitorovacích systémů členských států Komise zveřejní do šesti měsíců od termínu dokončení mezikalibračního porovnání.

1.4.2. Znázornění výsledků monitorování a klasifikace ekologického stavu a ekologického potenciálu

i. Pro kategorie povrchových vod bude klasifikace ekologického stavu vodního útvaru vyjádřena použitím nižší z hodnot výsledků biologického a fyzikálně chemického monitoringu odpovídajících kvalitativních složek klasifikovaných podle prvního sloupce níže uvedené tabulky. Členské státy zpracují pro každou oblast povodí mapu zobrazující klasifikaci ekologického stavu každého vodního útvaru, který bude barevně označen podle druhého sloupce následující tabulky vyjadřující klasifikaci ekologického stavu vodního útvaru:

Klasifikace ekologického stavu	**Barevné označení**
Velmi dobrý	modrá
Dobrý	zelená
Střední	žlutá
Poškozený	oranžová
Zničený	červená

ii. Pro silně ovlivněné a umělé vodní útvary bude klasifikace ekologického stavu vodního útvaru vyjádřena použitím nižší z hodnot výsledků biologického a fyzikálně chemického monitoringu odpovídajících kvalitativních složek klasifikovaných podle prvního sloupce níže uvedené tabulky. Členské státy zpracují pro každou oblast povodí mapu zobrazující klasifikaci ekologického potenciálu každého vodního útvaru, který bude v případě umělých vodních útvarů barevně označen podle druhého sloupce a v případě silně ovlivněných vodních útvarů třetího sloupce následující tabulky:

Klasifikace ekologického potenciálu	**Barevné označení Colour code**	
Ecological potential classification	**Umělé vodní útvary Artificial water bodies**	**Silně ovlivněné Heavily modified**
Dobrý a lepší - Good and above	Stejné zelené a světle šedé pruhy Equal green and light grey stripes	Stejné zelené a tmavošedé pruhy Equal green and dark grey stripes
Střední – Moderate	Stejné žluté a světle šedé pruhy Equal yellow and light grey stripes	Stejné žluté a tmavošedé pruhy Equal yellow and dark grey stripes

Poškozený – Poor	Stejné oranžové a světle šedé pruhy Equal orange and light grey stripes	Stejné oranžové a tmavošedé pruhy Equal orange and dark grey stripes
Zničený – Bad	Stejné červené a světle šedé pruhy Equal red and light grey stripes	Stejné červené a tmavošedé pruhy Equal red and dark grey stripes

iii. Členské státy rovněž označí černou tečkou na mapě ty vodní útvary, které nedosahují dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu v důsledku nesplnění jednoho nebo více standardů environmentální kvality stanovených pro tento vodní útvar pro specifické syntetické a nesyntetické znečišťující látky (v souladu s harmonogramem plnění stanoveným členským státem).

1.4.3. Znázornění výsledků monitorování a klasifikace chemického stavu

Pokud vodní útvar vyhoví všem standardům environmentální kvality stanoveným v příloze IX, článku 16 a jiným příslušným právním předpisům Společenství ustavujícím standardy environmentální kvality, bude označen jako dosahující dobrého chemického stavu. Pokud tomu tak nebude, bude označen jako neúspěšný v dosažení dobrého chemického stavu.

Členské státy zpracují pro každou oblast povodí mapu zobrazující chemický stav každého vodního útvaru, který bude barevně označen podle druhého sloupce následující tabulky vyjadřující klasifikaci chemického stavu vodního útvaru:

Klasifikace chemického stavu	**Barevné označení**
Dobrý	modrá
Nedosažení dobrého stavu	červená

2. PODZEMNÍ VODY

2.1. Kvantitativní stav podzemních vod

2.1.1. Ukazatel pro klasifikaci kvantitativního stavu

Režim hladiny podzemní vody

2.1.2. Definice kvantitativního stavu

Složky	Dobrý stav
Úroveň hladiny podzemní vody	Úroveň hladiny podzemní vody v útvaru podzemní vody je taková, že dosažitelná kapacita zdroje podzemní vody není převýšena dlouhodobým průměrným ročním odebíraným množstvím. Zároveň úroveň hladiny podzemní vody není vystavena antropogenním změnám, které by způsobily: - nedosažení environmentálních cílů specifikovaných podle článku 4 pro související povrchové vody, - jakékoli významné zhoršení stavu těchto vod, - jakékoli významné poškození suchozemských ekosystémů, přímo závislých na útvaru podzemní vody, a změny ve směrech proudění vyplývající ze změn úrovně hladiny se mohou vyskytovat dočasně nebo setrvale v prostorově omezené oblasti, ale takovéto zvraty nezpůsobí vnikání slané vody nebo jiné vniky, ani neindikují setrvalý a jasně identifikovatelný antropogenně indukovaný trend ve směru proudění, který by mohl způsobit takové vnikání.

2.2. Monitorování kvantitativního stavu podzemních vod

2.2.1. Monitorovací síť úrovně hladin podzemních vod

Monitorovací síť podzemních vod musí být zřízena v souladu s požadavky článků 7 a 8. Monitorovací síť musí být navržena tak, aby poskytla spolehlivé vyhodnocení kvantitativního stavu všech vodních útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod včetně vyhodnocení dosažitelného zdroje podzemních vod. Členské státy zařadí mapu nebo mapy znázorňující monitorovací síť podzemních vod do plánu povodí.

2.2.2. Hustota monitorovacích míst

Monitorovací síť musí obsahovat dostatečný počet reprezentativních monitorovacích míst pro odhad hladiny podzemní vody v každém útvaru nebo skupině útvarů podzemních vod se zřetelem na krátkodobou a dlouhodobou proměnlivost jejich doplňování a zejména:

- pro útvary podzemních vod identifikované jako rizikové z hlediska nedosažení environ-mentálních cílů ve smyslu článku 4 zajištění dostatečné hustoty monitorovacích míst pro vyhodnocení vlivu odběrů a vypouštění na hladinu podzemní vody,
- pro útvary podzemních vod, u kterých podzemní voda proudí přes hranice členských států, zajištění dostatečného počtu monitorovacích míst pro odhad směru a velikosti proudění podzemní vody přes hranice členských států.

2.2.3. Četnost monitorování

Četnost monitorování musí být dostatečná k tomu, aby umožnila vyhodnotit kvantitativní stav každého útvaru podzemní vody nebo jejich skupiny se zřetelem na krátkodobou a dlouhodobou proměnlivost jejich doplňování. Zejména:

- pro útvary podzemích vod, identifikované jako rizikové z hlediska nedosažení environ-mentálních cílů ve smyslu článku 4, zajištění dostatečné četnosti monitorování pro vyhodnocení vlivu odběrů a vypouštění na hladinu podzemní vody,
- pro útvary podzemních vod, u kterých podzemní voda proudí přes hranice členských států, zajištění dostatečné četnosti monitorování pro odhad směru a velikosti proudění podzemní vody přes hranice členských států.

2.2.4. Interpretace a znázornění kvantitativního stavu podzemních vod

Výsledky získané z monitorovací sítě pro útvar podzemní vody nebo jejich skupinu se užijí k vyhodnocení kvantitativního stavu tohoto útvaru nebo těchto útvarů. V souladu s oddílem 2.5 zpracují členské státy mapu výsledného vyhodnocení kvantitativního stavu podzemních vod, která bude barevně označena takto:

Dobrý stav: zelená

Nevyhovující stav: červená

2.3. Chemický stav podzemních vod

2.3.1. Ukazatele pro určení chemického stavu podzemních vod

Vodivost
Koncentrace znečišťujících látek

2.3.2. Definice dobrého chemického stavu podzemních vod

Složky	Dobrý stav
Všeobecné	Chemické složení útvaru podzemní vody je takové, že koncentrace znečišťujících látek: - jak je specifikováno dále nevykazují žádné projevy zasolení nebo jiných vniků, - nepřesahují standardy kvality aplikovatelné podle jiných příslušných právních předpisů Společenství podle článku 17, - nejsou takové, aby způsobily nedosažení environmentálních cílů specifikovaných podle článku 4 pro související povrchové vody, významné snížení ekologické nebo chemické kvality těchto vodních útvarů, ani ve významné poškození suchozemských ekosystémů, které přímo závisí na útvaru podzemní vody.
Vodivost	Změny vodivosti neindikují zasolování ani jiné vniky do útvaru podzemní vody.

2.4. Monitorování chemického stavu podzemních vod

2.4.1. Monitorovací síť podzemních vod

Monitorovací síť podzemních vod musí být zřízena v souladu s požadavky článků 7 a 8. Monitorovací síť musí být navržena tak, aby poskytla souvislý a vyčerpávající přehled o chemickém stavu podzemních vod v každém povodí a aby odhalila dlouhodobé antropogenně vyvolané vzestupné trendy koncentrace znečišťujících látek.

Na základě charakteristik a zhodnocení dopadů zpracovaných v souladu s článkem 5 a přílohou II zřídí členské státy pro každé období platnosti plánu povodí situační monitorovací program. Výsledky tohoto programu se využijí ke zřízení provozního monitorovacího programu, který bude aplikován ve zbylém období platnosti plánu.

Odhady spolehlivosti a přesnosti výsledků monitorovacích programů musí být uvedeny v plánu.

2.4.2. Situační monitoring

Cíl

Situační monitoring musí být prováděn za účelem:

- doplnění a ověření postupu hodnocení dopadů,
- získání informací pro vyhodnocení dlouhodobých trendů způsobených jak změnami přírodních podmínek, tak antropogenní činností.

Výběr monitorovacích míst

Pro oba následující případy bude vybrán dostatečný počet monitorovacích míst:

- útvary identifikované jako rizikové po charakterizaci uskutečněné v souladu s přílohou II,
- útvary, které přesahují hranice členských států.

Výběr ukazatelů

Na všech vybraných útvarech podzemních vod bude monitorován následující soubor klíčových ukazatelů:

- obsah kyslíku
- hodnota pH
- vodivost
- dusičnany
- amonium

U útvarů identifikovaných v souladu s přílohou II jako významně rizikové z hlediska nedosažení dobrého stavu budou dále monitorovány ty ukazatele, které jsou indikativní vůči dopadům příslušných vlivů.

U přeshraničních vodních útvarů budou také monitorovány ty ukazatele, které se vztahují k ochraně všech způsobů využívání závislých na proudění podzemní vody.

2.4.3. Provozní monitoring

Cíl

Provozní monitoring musí být prováděn v obdobích mezi uskutečňováním situačních monitorovacích programů s cílem:

- zjistit chemický stav všech útvarů podzemních vod nebo jejich skupin, které byly identifikovány jako rizikové,
- zjistit existenci jakéhokoli dlouhodobého, antropogenně vyvolaného vzestupného trendu koncentrace jakékoliv znečišťující látky.

Výběr monitorovacích míst

Provozní monitoring musí být prováděn pro všechny útvary podzemních vod nebo jejich skupiny, které byly buď na základě hodnocení dopadů zpracovaného v souladu s přílohou II nebo situačního monitoringu, identifikovány jako rizikové z hlediska splnění cílů podle článku 4. Výběr monitorovacích míst musí také odrážet hodnocení reprezentativnosti dat monitorovaných v daném místě z hlediska kvality příslušného útvaru nebo útvarů podzemní vody.

Četnost monitorování

Provozní monitoring musí být prováděn v obdobích mezi programy situačního monitoringu s četností dostatečnou ke zjištění dopadů relevantních vlivů, avšak nejméně jednou ročně.

2.4.4. Identifikace trendů znečišťujících látek

Členské státy použijí data jak z situačního, tak z provozního monitoringu k identifikaci dlouhodobých antropogenně vyvolaných vzestupných trendů koncentrací znečišťujících látek a ke zvrácení takových trendů. Přitom musí být identifikován základní rok, nebo období, od kterého má být identifikace trendu počítána. Výpočet trendů musí být uskutečněn pro útvar, nebo, kde to je účelné, pro skupinu útvarů podzemní vody. Zvrat trendu musí být prokázán statisticky s uvedením meze spolehlivosti související s jeho identifikací.

2.4.5. Interpretace a znázornění chemického stavu podzemních vod

Při vyhodnocování stavu musí být výsledky z jednotlivých monitorovacích míst v rámci útvaru podzemní vody seskupeny pro tento vodní útvar jako celek. Bez újmy k souvisejícím směrnicím se pro dobrý stav, který má být dosažen u útvaru podzemní vody a pro ty chemické ukazatele, pro které byly stanoveny standardy environmentální kvality v právních předpisech Společenství:

- vypočte průměrná hodnota výsledků monitorování v každém bodě útvaru podzemní vody nebo jejich skupiny a
- v souladu s článkem 17 tyto průměrné hodnoty použijí k prokázání shody s dobrým chemickým stavem podzemní vody.

V souladu s oddílem 2.5 zpracují členské státy mapu chemického stavu podzemních vod, který bude barevně označen následovně:

Dobrý stav: zelená

Nevyhovující stav: červená

Členské státy rovněž černou tečkou vyznačí na mapě ty útvary podzemních vod, které vykazují významný a setrvalý vzestupný trend koncentrace některé znečišťující látky v důsledku vlivu lidské činnosti. Zvrat trendu bude znázorněn na mapě modrou tečkou.

Tyto mapy musí být součástí plánu povodí.

2.5. Znázornění stavu podzemních vod

Členské státy zařadí do plánu povodí mapu, znázorňující pro každý útvar podzemní vody nebo skupinu útvarů podzemní vody jak kvantitativní, tak chemický stav tohoto útvaru nebo jejich skupiny, barevně označený v souladu s požadavky uvedenými v oddílech 2.2.4 a 2.4.5. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou zpracovávat odděleně mapy podle oddílů 2.2.4 a 2.4.5, avšak v tomto případě musí také provést indikaci v souladu s požadavky oddílu 2.4.5 na mapě požadované podle tohoto bodu těch útvarů, které jsou vystaveny významnému a setrvalému vzrůstajícímu trendu koncentrace jakékoliv znečišťující látky nebo jakéhokoliv zvratu takového trendu.

PŘÍLOHA VI

Seznam opatření, která mají být zahrnuta do programů opatření

Část A

Opatření požadovaná podle následujících směrnic:

i. Směrnice o vodách určených ke koupání (76/160/EHS);

ii. Směrnice o ptácích (79/409/EHS) [1];

iii. Směrnice o pitné vodě (80/778/EHS) ve znění směrnice (98/83/ES);

iv. Směrnice o velkých haváriích (Seveso) (96/82/ES) [2];

v. Směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (85/37/EHS) [3];

vi. Směrnice o splaškových kalech (86/278/EHS) [4];

vii. Směrnice o čištění komunálních odpadních vod (91/271/EHS);

viii. Směrnice o prostředcích na ochranu rostlin (91/414/EHS);

ix. Směrnice o dusičnanech (91/676/EHS);

x. Směrnice o stanovištích (92/43/EHS) [5];

xi. Směrnice o sdružené prevenci a omezování znečišťování (96/61/ES).

[1] Úř. věst. č. L 103, 25.4.1979, s. 1.
[2] Úř. věst. č. L 10, 14.1.1997, s. 13.
[3] Úř. věst. č. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/11/ES (Úř. věst. č. L 73, 14.3.1997, s. 5).
[4] Úř. věst. č. L 181, 8.7.1986, s. 6.
[5] Úř. věst. č. L 206, 22.7.1992, s. 7.

Část B

Z následujícího seznamu vzorových doplňkových opatření si mohou členské státy pro každou oblast povodí vybrat a přijmout je jako součást programu opatření požadovaného podle čl. 11 odst. 4:

i. legislativní nástroje

ii. administrativní nástroje

iii. ekonomické nebo fiskální nástroje

iv. sjednané environmentální dohody

v. regulování emisí

vi. kodexy správných postupů

vii. znovuzřízení a obnova mokřadů

viii. regulace odběrů vody

ix. opatření na ovlivňování požadavků (nároků), mimo jiné podpora adaptované zemědělské výroby jako je pěstování plodin s malou vláhovou potřebou v oblastech trpících suchem

x. opatření zaměřená na účinnost a opakované využití, mimo jiné podpora úsporných technologií v průmyslu a postupů zavlažování šetřících vodu

xi. stavební projekty

xii. odsolovací stanice

xiii. revitalizační projekty

xiv. umělé doplňování zvodní

xv. vzdělávací projekty

xvi. výzkumné, vývojové a demonstrační projekty

xvii. další relevantní opatření

PŘÍLOHA VII

Plány povodí

A. Plány povodí musí zahrnovat následující části:

1. Všeobecný popis charakteristik oblasti povodí podle požadavků článku 5 a přílohy II. Popis zahrne:

1.1. pro povrchové vody:
- mapy umístění a hranic vodních útvarů,
- mapy ekoregionů a typů útvarů povrchové vody v rámci povodí,
- identifikaci referenčních podmínek pro typy útvarů povrchové vody;

1.2. pro podzemní vody
- mapové znázornění umístění a hranic útvarů podzemní vody;

2. Přehled významných vlivů a dopadů lidské činnosti na stav povrchových a podzemních vod, včetně:
- odhadu bodových zdrojů znečištění,
- odhadu difuzních zdrojů znečištění včetně přehledu využití území,
- odhadu vlivů na kvantitativní stav vod včetně odběrů,
- analýzy jiných dopadů lidských činností na stav vod.

3. Identifikaci a mapové znázornění chráněných území podle požadavků článku 6 a přílohy IV.

4. Mapu monitorovacích sítí zřízených pro účely článku 8 a přílohy V a v mapové formě znázornění výsledků monitorovacích programů provozovaných podle příslušných ustanovení pro stav:

4.1. povrchových vod (ekologický a chemický),

4.2. podzemních vod (chemický a kvantitativní),

4.3. chráněných území.

5. Seznam environmentálních cílů přijatých podle článku 4 pro povrchové vody, podzemní vody a chráněná území, zejména s uvedením případů, ve kterých byl použit čl. 4 odst. 4, 5, 6 a 7 a související informace požadované podle tohoto článku.

6. Souhrn výsledků ekonomické analýzy užívání vody, jak je vyžaduje článek 5 a příloha III.

7. Shrnutí programu nebo programů opatření přijatých podle článku 11, včetně postupů, kterými mají být dosaženy cíle přijaté podle článku 4:

7.1. souhrn opatření potřebných k implementaci právních předpisů Společenství v oblasti ochrany vod;

7.2. zprávu o praktických krocích a opatřeních provedených k aplikaci principu krytí nákladů na užívání vody podle článku 9;

7.3. souhrn opatření provedených ke splnění požadavků článku 7;

7.4. souhrn opatření pro regulaci odběrů a vzdouvání vod, včetně odkazů na registry a identifikaci případů, ve kterých byly učiněny výjimky podle čl. 11 odst. 3 písm. e);

7.5. souhrn omezení přijatých ve vztahu k vypouštění znečištění z bodových zdrojů a jiných činností majících vliv na stav vod v souladu s ustanoveními čl. 11 odst. 3 písm. g) a i);

7.6. identifikace případů, ve kterých bylo povoleno přímé vypouštění do podzemních vod podle ustanovení čl. 11 odst. 3 písm. j);

7.7. souhrn opatření provedených v souladu s článkem 16 o prioritních látkách;

7.8. souhrn opatření provedených k prevenci nebo snížení dopadu případů havarijního znečištění;

7.9. souhrn opatření provedených podle čl. 11 odst. 5 pro vodní útvary, u kterých je nepravděpodobné dosažení cílů stanovených podle článku 4;

7.10. podrobnosti o doplňujících opatřeních identifikovaných jako nezbytných pro splnění přijatých environmentálních cílů;

7.11. podrobnosti o opatřeních přijatých k zabránění vzrůstu znečištění mořských vod v souladu s čl. 11 odst. 6.

8. Registr dalších podrobnějších programů a plánů pro danou oblast povodí, týkajících se zejména dílčích povodí, sektorů, problémů nebo vodních typů, a to zároveň se shrnutím jejich obsahu.

9. Souhrn uskutečněných opatření pro informování veřejnosti a konzultací, jejich výsledků a změn, které byly v jejich důsledku provedeny v plánu.

10. Seznam kompetentních úřadů v souladu s přílohou I.

11. Kontaktní místa a postupy pro získání základní dokumentace a informací podle čl. 14 odst. 1, a zejména podrobností o omezujících opatřeních přijatých v souladu s čl. 11 odst. 3 písm g) a i) a o aktuálních monitorovaných údajích shromažďovaných v souladu s článkem 8 a přílohou V.

B. První aktualizace plánu povodí a všechny další zahrnou také:

1. Shrnutí všech změn nebo aktualizací provedených od publikování předchozí verze plánu povodí, včetně přehledu vyhodnocení, která se mají provést podle čl. 4 odst. 4, 5, 6 a 7.

2. Vyhodnocení pokroku při dosahování environmentálních cílů, včetně mapového znázornění výsledků monitorování v období platnosti předchozího plánu, a vysvětlení důvodů pro nesplnění kterýchkoliv environmentálních cílů.

3. Shrnutí a vysvětlení všech opatření předpokládaných v předchozí verzi plánu povodí, která nebyla provedena.

4. Shrnutí všech dodatečných prozatímních opatření přijatých podle čl. 11 odst. 5 od publikování předchozí verze plánu povodí.

PŘÍLOHA VIII

Směrný seznam hlavních znečišťujících látek

1. Halogenované organické sloučeniny a látky, které takové sloučeniny mohou vytvářet ve vodním prostředí.
2. Organofosforové sloučeniny.
3. Organocínové sloučeniny.
4. Látky a přípravky nebo produkty jejich rozkladu, u kterých byly prokázány karcinogenní nebo mutagenní vlastnosti, nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit produkci steroidů, štítnou žlázu, rozmnožování, nebo jiné endokrinní funkce ve vodním prostředí nebo jeho prostřednictvím.
5. Persistentní uhlovodíky a persistentní a biologicky akumulovatelné organické toxické látky.
6. Kyanidy.
7. Kovy a jejich sloučeniny.
8. Arsen a jeho sloučeniny.
9. Biocidy a prostředky na ochranu rostlin.
10. Nerozpuštěné látky.
11. Látky přispívající k eutrofizaci (zejména dusičnany a fosforečnany).
12. Látky, které mají nepříznivý vliv na kyslíkovou rovnováhu (a mohou být měřeny použitím ukazatelů jako jsou BSK, CHSK, atd.).

PŘÍLOHA IX

Hodnoty emisních limitů a standardy environmentální kvality

”Mezní hodnoty” a ”jakostní cíle”, stanovené na základě dceřinných směrnic ke směrnici 76/464/EHS, budou pro účely této směrnice považovány za hodnoty emisních limitů a standardy environmentální kvality. Tyto hodnoty jsou stanoveny v následujících směrnicích:

i. Směrnice o vypouštění rtuti (82/176/EHS) [1];

ii. Směrnice o vypouštění kadmia (83/513/EHS) [2];

iii. Směrnice o rtuti (84/156/EHS) [3];

iv. Směrnice o vypouštění hexachlorcyklohexanu (84/491/EHS) [4], a

v. Směrnice o vypouštění nebezpečných látek (86/280/EHS) [5].

[1] Úř. věst. č. L 81, 27.3.1982, s. 29.
[2] Úř. věst. č. L 291, 24.10.1983, s. 1.
[3] Úř. věst. č. L 74, 17.3.1984, s. 49.
[4] Úř. věst. č. L 274, 17.10.1984, s. 11.
[5] Úř. věst. č. L 181, 4.7.1986, s. 16.

PŘÍLOHA X

Seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky **(*)**

	číslo CAS [1]	číslo EU [2]	Název prioritní látky	Určeno jako prioritní nebezpečná látka
1	15972-60-8	240-110-8	alachlor	
2	120-12-7	204-371-1	anthracen	(X) (***)
3	1912-24-9	217-617-8	atrazin	(X) (***)
4	71-43-2	200-753-7	benzen	
5	np. - na.	np. - n.a.	bromované difenylethery (**)	X (****)
6	7440-43-9	231-152-8	kadmium a jeho sloučeniny	X
7	85535-84-8	287-476-5	chlorované alkany C_{10-13} (**)	X
8	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfos	
9	2921-88-2	220-864-4	chlorpyrifos	(X) (***)
10	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorethan – 1,2-Dichloroethane	
11	75-09-2	200-838-9	dichlormethan – Dichloromethane	
12	117-81-7	204-211-0	di(2-ethylhexyl)ftalát – Di(2-ethylhexyl)phthalate (DEHP)	(X) (***)
13	330-54-1	206-354-4	diuron.- Diuron	(X) (***)
14	115-29-7	204-079-4	endosulfan – Endosulfan	(X) (***)
	959-98-8	np. - n.a.	(α-endosulfan) – (alpha-endosulfan)	
15	206-44-0	205-912-4	fluranthen – Fluoroanthene (*****)	
16	118-74-1	204-273-9	hexachlorbenzen – Hexachlorobenzene	X
17	87-68-3	201-765-5	hexachlorbutadien – Hexachlorobutadiene	X
18	608-73-1	210-158-9	hexachlorcyklohexan – Hexachlorocyclohexane	X
	58-89-9	200-401-2	(γ isomer, Lindan) – (gamma-isomer, Lindane)	
19	34123-59-6	251-835-4	isoproturon – Isoproturon	(X) (***)
20	7439-92-1	231-100-4	olovo a jeho sloučeniny – Lead and its compounds	(X) (***)
21	7439-97-6	231-106-7	rtuť a její sloučeniny – Mercury and its compounds	X
22	91-20-3	202-049-5	naftalen – Naphthalene	(X) (***)
23	7440-02-0	231-111-4	nikl a jeho sloučeniny – Nickel and its compounds	
24	25154-52-3	246-672-0	nonylfenoly – Nonylphenols	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylfenol) – (4-(para)-nonylphenol)	
25	1806-26-4	217-302-5	oktylfenoly – Octylphenols	(X) (***)
	140-66-9	np. - na.	(4-terc. oktylfenoly) – (para-tert-octylphenols)	
26	608-93-5	210-172-5	pentachlorbenzen – Pentachlorobenzene	X
27	87-86-5	201-778-6	pentachlorfenol – Pentachlorophenol	(X) (***)
28	np. - na.	np. - na.	polyaromatické uhlovodíky – Polyaromatic hydrocarbons	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)pyren) – (Benzo(a)pyrene),	
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluranthen) – (Benzo(b)fluoroanthene),	
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)perylen) – (Benzo(g,h,i)perylene),	
	207-08-9	205-916-6	(benzo(k)fluranthen) – (Benzo(k)fluoroanthene),	
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyren) – (Indeno(1,2,3-cd)pyrene)	
29	122-34-9	204-535-2	simazin – Simazine	(X) (***)
30	688-73-3	211-704-4	sloučeniny tributylcínu – Tributyltin compounds	X
	36643-28-4	np. - na.	(kationt tributylcínu) – (Tributyltin-cation)	
31	12002-48-1	234-413-4	trichlorbenzeny – Trichlorobenzenes	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichlorbenzen) – (1,2,4-Trichlorobenzene)	
32	67-66-3	200-663-8	trichlormethan– Trichloromethane (chloroform)	
33	1582-09-8	216-428-8	trifluralin – Trifluralin	(X) (***)

(*) Tam, kde byly vybrány skupiny látek, jsou uvedeni typičtí zástupci charakterizující tuto skupinu (v závorkách a bez čísla). Zavedení systému omezování bude zaměřeno na tyto jednotlivé látky, bez omezení zařazení dalších individuálních zástupců, kde to bude vhodné.

(**) Tyto skupiny látek obvykle zahrnují značné množství chemických individuí. V současné době nemohou být uvedeny vhodné určující ukazatele.

(***) Tato prioritní látka je předmětem posuzování jako možná "prioritní nebezpečná látka". Komise zpracuje pro Evropský parlament a Radu návrh na její konečnou klasifikaci nejpozději do 12 měsíců po přijetí tohoto seznamu. Časový plán pro návrhy Komise na systém omezování stanovený v článku 16 směrnice 2000/60/ES není tímto posuzováním dotčen.

(****) Pouze pentabrombifenylether (číslo CAS 32534-81-9).

(*****) Fluranthen je na seznamu jako reprezentant dalších, nebezpečnějších, polyaromatických uhlovodíků."

[1] CAS: Chemical Abstract Services.

[2] Číslo EU: Evropský inventář existujících komerčních chemických látek (EINECS) nebo Evropský přehled ohlášených chemických látek (ELINCS).

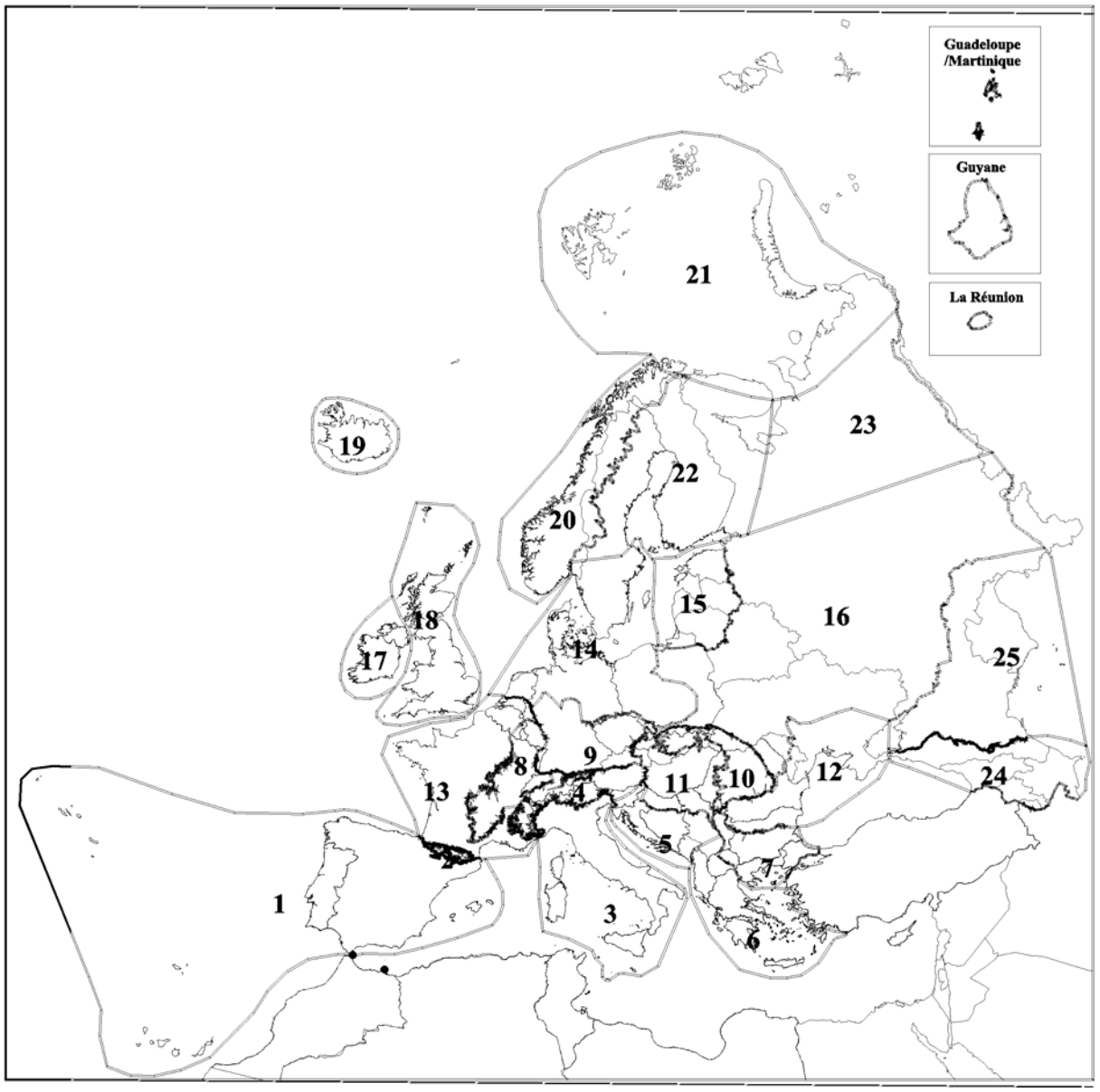
np.: nepřiřazeno

PŘÍLOHA XI

MAPA A

Systém A: Ekoregiony pro řeky a jezera

1. Ibersko-makaronéská oblast
2. Pyreneje
3. Itálie, Korsika a Malta
4. Alpy
5. Dinarský západní Balkán
6. Helénský západní Balkán
7. Východní Balkán
8. Západní vysočina
9. Centrální vysočina
10. Karpaty
11. Maďarská nížina
12. Černomořská oblast
13. Západní plošiny
14. Centrální plošiny
15. Baltská oblast
16. Východní plošiny
17. Irsko a Severní Irsko
18. Velká Británie
19. Island
20. Borealická vrchovina
21. Tundra
22. Fenno-skandský štít
23. Tajga
24. Kavkaz
25. Kaspická proláklina

MAPA B

Systém A: Ekoregiony pro brakické a pobřežní vody

1. Atlantický oceán
2. Norské moře
3. Barentsovo moře
4. Severní moře
5. Baltské moře
6. Středozemní moře

